ଲାଓଦିକିଆ - ସଂଖ୍ୟା ଚାରି

ଅନ୍ୟୋନ୍ୟ ଆବର୍ତ୍ତିତ ଇତିହାସଗୁଡ଼ିକ

Jeff Pippenger
2023-09-01

ମୁଁ ଯେ ପକ୍ଷଟିକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲି, ଷ୍ଟିଫେନ ହାସ୍କେଲ ସମ୍ଭବତଃ ସେହିଥିକୁ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ଦେଖିନଥିଲେ, ଯଦ୍ୟପି ସେ ଏହି ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରକାଶରେ ଆଣିଥିବା ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ସ୍ୱୀକୃତି ଦ୍ୱାରା ତାହାକୁ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲେ, ସେହେଲା—ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ଶେଷକାଳୀନ ଇତିହାସରେ, ଆପଣ ଏକେ ସମୟରେ ଆଧୁନିକ ଇସ୍ରାଏଲର ଆରମ୍ଭକୁ ସେହି ଏକେଇ ଐତିହାସିକ ସମୟାବଧି ସହ ଅନ୍ତର୍ଲାପିତ ଭାବେ ପାଇବେ। ଯେବେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଅନେକଙ୍କ ସହିତ ଗୋଟିଏ ସପ୍ତାହ ପାଇଁ (ଦୁଇ ହଜାର ପାଞ୍ଚଶେ କୋଡ଼ି ଦିନ) ଚୁକ୍ତିକୁ ଦୃଢ଼ କରୁଥିଲେ, ସେବେ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲ ଲାଓଦିକିୟାର ଅନୁଭବକୁ ଜୀବନ୍ତ କରୁଥିଲା, ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମୁଖରୁ ବାହାର କରିଦିଆଯିବାର ସୀମାରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଥିଲା। ସେହି ସମୟରେ ଆଧୁନିକ ଇସ୍ରାଏଲ ଏଫିସର ଅନୁଭବକୁ ଜୀବନ୍ତ କରୁଥିଲା। ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ଲାଓଦିକିୟା ଛିଣ୍ଡିଯାଉଥିଲା ଏବଂ ଆଧୁନିକ ଇସ୍ରାଏଲର ଏଫିସ ସେହି ଏକେଇ ଇତିହାସରେ ସଂଗ୍ରହୀତ ହେଉଥିଲା।

ଏବଂ ଯଦି ଆପଣ ଏହା ଭାବୁଛନ୍ତି, ତେବେ "ହଁ", ମୁଁ ଏହା ସମ୍ପର୍କରେ ସଚେତନ ଅଛି ଯେ, ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ନଅର ପୂର୍ଣ୍ଣତାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେ ସପ୍ତାହରେ ଚୁକ୍ତିକୁ ସ୍ଥିର କଲେ, ଯାହା ତାଙ୍କର ବପ୍ତିସ୍ମାରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ଷ୍ଟିଫନଙ୍କୁ ପାଥର ମାରି ହତ୍ୟା କରାଯିବା ସହ ସମାପ୍ତ ହେଲା, ସେହି ସପ୍ତାହଟି ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥରେ ଦୁଇ ହଜାର ପାଞ୍ଚ ଶେ କୋଡ଼ି ଦିନର ନଥିଲା; କିନ୍ତୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଅର୍ଥରେ ନିଶ୍ଚୟ ଭାବେ ତାହା ସେପରି ଥିଲା, କାରଣ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଗଣନାରେ ଏକ ବର୍ଷ ତିନି ଶେ ଷାଠିଏ ଦିନ ସମାନ। ତିନି ଶେ ଷାଠିଏ ଦିନକୁ ସାତରେ ଗୁଣ କଲେ ଦୁଇ ହଜାର ପାଞ୍ଚ ଶେ କୋଡ଼ି ଦିନ ହୁଏ, ଏବଂ ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସପ୍ତାହର "ଠିକ ମଧ୍ୟଭାଗ" ହେଉଛି କ୍ରୁଶ। ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଭାବରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କ୍ରୁଶକୁ ଦୁଇ ହଜାର ପାଞ୍ଚ ଶେ କୋଡ଼ି ଦିନର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ କାଳଖଣ୍ଡର ଠିକ ମଧ୍ୟଭାଗରେ ସ୍ଥାପନ କଲେ, ଏହିପରି ଦେଖାଇ ଦେଲେ ଯେ, ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକ ଛବିଶର "ସାତ କାଳ" ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ କ୍ରୁଶ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାପିତ ଓ ସମର୍ଥିତ ଅଟେ। ଏହା କୌଣସି ଦୁର୍ଘଟନାବଶତ୍ ଘଟିଥିବା କଥା ନୁହେଁ ଯେ, ଯେତେବେଳେ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି—ଯେପରି ସେ ଦିଅନ୍ତି—ଯେ ହବକ୍‌କୂକଙ୍କର ଉଭୟ ପବିତ୍ର ତାଲିକା, 1843 ଓ 1850ର ଚାର୍ଟ, ସେହି ଚାର୍ଟର ଠିକ ମଧ୍ୟଭାଗରେ ଦୁଇ ହଜାର ପାଞ୍ଚ ଶେ କୋଡ଼ି ବର୍ଷର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀକୁ ରଖିଛି, ଏବଂ ଉଭୟ ଚାର୍ଟରେ ସେହି ଚିତ୍ରଣର ଠିକ ମଧ୍ୟଭାଗରେ କ୍ରୁଶ ଅଛି।

> "ଏହି ଜୀବନ ପାଇଁ କିମ୍ବା ଆସନ୍ତା ଜୀବନ ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ହେବାର ନିମନ୍ତେ ମଣିଷମାନେ ଯେ ସମସ୍ତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ବୁଝିବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ କରନ୍ତି, ସେସବୁ ବାଇବେଲରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଛି। ଏବଂ ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତଗୁଡ଼ିକ ସମସ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବୁଝାଯାଇପାରେ। ଯାହାର ମନରେ ତାହାର ଶିକ୍ଷାକୁ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରିବାର ଭାବ ଅଛି, ସେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ବାଇବେଲରୁ ଏକମାତ୍ର ଅନୁଚ୍ଛେଦ ମଧ୍ୟ ପଢ଼ି କୌଣସି ନ କୌଣସି ସହାୟକ ଚିନ୍ତା ଲାଭ କରିବା ବିନା ରହିପାରିବେ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ବାଇବେଲ୍‌ର ସର୍ବାଧିକ ମୂଲ୍ୟବାନ ଶିକ୍ଷା ଅବସରେ-ଅବସରେ କିମ୍ବା ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଅଧ୍ୟୟନରୁ ଲାଭ କରାଯାଇପାରେ ନାହିଁ। ଏହାର ମହାନ ସତ୍ୟ-ପ୍ରଣାଳୀ ଏପରି ଭାବରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇନାହିଁ ଯେ, ତ୍ୱରାନ୍ୱିତ କିମ୍ବା ଅସାବଧାନ ପାଠକ ତାହାକୁ ବୁଝିପାରିବେ। ଏହାର ଅନେକ ରତ୍ନଭଣ୍ଡାର ପୃଷ୍ଠଭାଗର ଅନେକ ତଳେ ଗୁପ୍ତ ରହିଛି, ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକ କେବଳ ଯତ୍ନଶୀଳ ଅନୁସନ୍ଧାନ ଓ ଅବିରତ ପ୍ରୟାସ ଦ୍ୱାରା ମାତ୍ର ଲାଭ କରାଯାଇପାରେ। ଯେ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ମିଶି ଏହି ମହାନ ସମଗ୍ରତାକୁ ଗଢ଼ି ତୋଳେ, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଖୋଜି ବାହାର କରିବାକୁ ଓ ସଂଗ୍ରହ କରିବାକୁ ପଡ଼େ, 'ଏଠାରେ ଅଳ୍ପ, ସେଠାରେ ଅଳ୍ପ।' ଯିଶାଇୟ 28:10."

> "ଏପରିଭାବେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରି ସଙ୍ଗ୍ରହ କରାଯାଇଲେ, ସେମାନେ ପରସ୍ପର ସହିତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ମେଳିଥିବା ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ ହେବେ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ସୁସମାଚାର ଅନ୍ୟ ସବୁଙ୍କର ପୂରକ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏର ବ୍ୟାଖ୍ୟା, ପ୍ରତ୍ୟେକ ସତ୍ୟ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସତ୍ୟର ବିକାଶ। ଯିହୂଦୀ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ପ୍ରତୀକମୂଳକ ଆଦର୍ଶଗୁଡ଼ିକୁ ସୁସମାଚାର ଦ୍ୱାରା ସ୍ପଷ୍ଟ କରାଯାଏ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତର ନିଜସ୍ୱ ସ୍ଥାନ ଅଛି, ପ୍ରତ୍ୟେକ ତଥ୍ୟର ନିଜସ୍ୱ ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ଅଛି। ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗଠନଟି, ତାହାର ରୂପରେଖା ଓ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନରେ, ତାହାର ରଚୟିତାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଛି। ଏପରି ଗଠନକୁ ଅସୀମଙ୍କ ବୁଦ୍ଧି ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ମନ ନ ଉପଲବ୍ଧ

କରିପାରିଥାନ୍ତ ।, ନ ଗଢ଼ିପାରିଥାନ୍ତ ।।” Education, 123.

ସାତଟି କଳିସିଆର ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ମିଲରାଇଟ୍ ଇତିହାସରେ ଏବଂ ଆମ ଇତିହାସରେ ମଧ ପୁନରାବୃତ ହୁଏ ବୋଲି ଯେ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଅଛି, ସେଥି ସହିତ ଆରମ୍ଭିକ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲା। ସେହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଦର୍ଶାଏ ଯେ, ଏକେ ଇତିହାସର “ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଏବଂ ବାହ୍ୟ” ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀମୂଳକ ରେଖାଗୁଡ଼ିକୁ ସତ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିବା ପାଇଁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି। ମିଲର ଏହାକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ସରାସରି ଏହି ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିଲେ। ସେ ଠିକ୍‌ଭାବେ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିଲେ ଯେ, ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ସାତଟି ମୁଦ୍ରା କଳିସିଆଗୁଡ଼ିକ ସହ ସମାନ୍ତରାଳ ଇତିହାସକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ; କିନ୍ତୁ ସେହି ସମାନ୍ତରାଳ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ ମୁଦ୍ରାଗୁଡ଼ିକ ଏକ ବାହ୍ୟ ସତ୍ୟକୁ ଏବଂ କଳିସିଆଗୁଡ଼ିକ ସେହି ଏକେଇ ଇତିହାସର ଏକ ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଉରିୟା ସ୍ମିଥ୍ ମଧ ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରନ୍ତି ଏବଂ “ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ” ଏବଂ “ବାହ୍ୟ” ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି, ଯାହା ମୋ ପାଇଁ ଏହି ଦୁଇ ସମାନ୍ତରାଳ ରେଖାକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବାର ସର୍ବୋତ୍ତମ ପଦ୍ଧତି ପରି ପ୍ରତୀତ ହୁଏ।

> “ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ୪ଥ, ୫ମ, ଓ ୬ଷ୍ଠ ଅଧ୍ୟାୟରେ ମୋହରମାନଙ୍କୁ ଆମର ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର କରାଯାଇଛି। ଏହି ମୋହରମାନଙ୍କ ଅଧୀନରେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ଦୃଶ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୬ ଅଧ୍ୟାୟ ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୮ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରଥମ ପଦରେ ଦେଖାଯାଏ। ସେଗୁଡ଼ିକ ସ୍ପଷ୍ଟତଃ ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଆରମ୍ଭରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଗମନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଘଟଣାବଳୀକୁ ଆବର୍ତ୍ତ କରେ।”

> “ସାତୋଟି ଚର୍ଚ୍ଚ ଯେଉଁଠାରେ ଚର୍ଚ୍ଚର ଆନ୍ତରିକ ଇତିହାସକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରେ, ସେଠାରେ ସାତୋଟି ମୋହର ତାହାର ବାହ୍ୟ ଇତିହାସର ମହାନ ଘଟଣାମାନଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର କରାଏ।” Uriah Smith, The Biblical Institute, 253.

ଏବେ ଆମେ ସାତୋଟି ମଣ୍ଡଳୀ ବିଷୟରେ ଆମର ବିଚାରଣା ଆରମ୍ଭ କରିବୁ। ଏହା ବୁଝିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ପ୍ରଥମ ଦୁଇଟି ମଣ୍ଡଳୀ, ଏବଂ ପୁନର୍ବାର ତୃତୀୟ ଓ ଚତୁର୍ଥ ମଣ୍ଡଳୀ ମଧରେ “କାରଣ ଓ ପରିଣାମ”ର ଏମିତି ଏକ ସମ୍ପର୍କ ରହିଛି, ଯାହା ଦାବି କରେ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର ବିଚାର କରାଯାଉ। ସ୍ମୁର୍ନା ସେହି ମଣ୍ଡଳୀ, ଯାହା ରୋମ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଯାତିତ ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ଏଫିସସ ସେହି ମଣ୍ଡଳୀ ଥିଲା, ଯାହା ସୁସମାଚାରକୁ ସମଗ୍ର ଜଗତକୁ ବହନ କରିଥିଲା।

> “ଆନ୍ତିଓଖିଆରେ ହିଁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ବୋଲି କୁହାଗଲା। ଏହି ନାମ ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା, କାରଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରଚାର, ସେମାନଙ୍କର ଶିକ୍ଷାଦାନ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଆଲୋଚନାର ପ୍ରମୁଖ ବିଷୟ ଥିଲେ। ସେମାନେ ନିରନ୍ତର ଭାବେ ତାଙ୍କ ପୃଥିବୀସ୍ଥ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟର ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଘଟିଥିବା ସେହି ସମସ୍ତ ଘଟଣାବଳୀକୁ ପୁନର୍ବାର ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସାନ୍ନିଧ୍ୟରେ ଧନ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ। ଅକ୍ଳାନ୍ତ ଭାବରେ ସେମାନେ ତାଙ୍କର ଉପଦେଶ ଓ ତାଙ୍କର ଆରୋଗ୍ୟଦାନର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଚିତ୍ତ ନିବିଡ଼ କରୁଥିଲେ। କମ୍ପିତ ଓଷ୍ଠ ଏବଂ ଅଶ୍ରୁସିକ୍ତ ନୟନରେ ସେମାନେ ଉଦ୍ୟାନରେ ତାଙ୍କର ବେଦନା, ତାଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସଘାତ, ବିଚାର ଓ ବଧର କଥା କହୁଥିଲେ; ତାଙ୍କର ଶତ୍ରୁମାନେ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଆରୋପ କରିଥିବା ଅପମାନ ଓ ଯନ୍ତ୍ରଣାକୁ ସେ ଯେପରି ସହିଷ୍ଣୁତା ଓ ନମ୍ରତାସହିତ ସହିଥିଲେ, ଏବଂ ଯେମାନେ ତାଙ୍କୁ ନିର୍ଯାତନା ଦେଇଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେ ଯେପରି ଦେବତୁଲ୍ୟ କରୁଣାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ, ସେସବୁ ବିଷୟରେ କହୁଥିଲେ। ତାଙ୍କର ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଓ ସ୍ୱର୍ଗାରୋହଣ, ଏବଂ ପତିତ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କର ମଧସ୍ଥ ଭାବେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ—ଏହିସବୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆନନ୍ଦପୂର୍ବକ ଚିନ୍ତନ କରିବାର ବିଷୟ ଥିଲା। ସେହିହେତୁ ଅନ୍ୟଜାତିମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ବୋଲି କୁହିଥିବା ଯଥାର୍ଥ ଥିଲା, କାରଣ ସେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ପ୍ରଚାର କରୁଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ମାଧମରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା ନିବେଦନ କରୁଥିଲେ।”

> “ଏହା ଦେବତା ଥିଲେ ଯିଏ ସେମାନଙ୍କୁ ‘ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ’ ନାମ ଦାନ କଲେ। ଏହା ଏକ ରାଜସିକ ନାମ, ଯାହା ସେହି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଛି, ଯେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହିତ ଯୋଡ଼ନ୍ତି। ପରେ ଯାକୁବ ଏହି ନାମ ବିଷୟରେ ଲେଖିଥିଲେ, ‘ଧନୀମାନେ କି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅତ୍ୟାଚାର କରନ୍ତି ନାହିଁ, ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିଚାରାସନମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଟାଣିନେଇ ଯାଆନ୍ତି ନାହିଁ? ଯେ ଯୋଗ୍ୟ ନାମରେ ତୁମ୍ଭମାନେ ଡାକାଯାଇଅଛ, ସେହି ଯୋଗ୍ୟ ନାମକୁ କି ସେମାନେ ନିନ୍ଦା କରନ୍ତି ନାହିଁ?’ ଯାକୁବ 2:6, 7। ଏବଂ ପିତର ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ, ‘ଯଦି କେହି ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଭାବେ

ଦୁଃଖଭୋଗ କରେ, ତେବେ ସେ ଲଜ୍ଜିତ ନ ହେଉ; ବରଂ ଏହି ବିଷୟରେ ସେ ଦେବତାଙ୍କୁ ମହିମା ଦିଅନ୍ତୁ ।' 'ଯଦି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନାମ ପାଇଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିନ୍ଦା କରାଯାଏ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ଧନ୍ୟ ; କାରଣ ଗୌରବର ଆତ୍ମା ଏବଂ ଦେବତାଙ୍କ ଆତ୍ମା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିରାଜ କରୁଛି।' 1 ପିତର 4:16, 14।" The Acts of the Apostles, 157.

ଏଫେସୁସ ମଣ୍ଡଳୀ ସେହି ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ମଣ୍ଡଳୀଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା, ଯେଉଁମାନେ "ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁରେ ଭକ୍ତିପୂର୍ବକ" ଜୀବନ ଯାପନ କରୁଥିଲେ; ଏହା ଏମିତି ଗୋଟିଏ "କାରଣ" ଯାହା ସଦା ସର୍ବଦା ଗୋଟିଏ "ଫଳ" ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ।

ହଁ, ଏବଂ ଯେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କରେ ଭକ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ଜୀବନ ବ୍ୟତୀତ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ନିଶ୍ଚୟ ନିର୍ଯାତନା ଭୋଗ କରିବେ। ୨ ତିମଥି ୩:୧୨।

ଏଫିସୀୟ ମଣ୍ଡଳୀର ଭକ୍ତିପରାୟଣତା ସ୍ମୁର୍ଣା ମଣ୍ଡଳୀ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ନିର୍ଯାତନାକୁ ଆଣିଲା। ଏହି ଦୁଇଟି ମଣ୍ଡଳୀ କାରଣ ଓ ପରିଣାମର ଏକ ସମ୍ପର୍କକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ପରିଣାମର ପୂର୍ବରୁ ନିଶ୍ଚୟ କାରଣ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ। ରବିବାର ଆଇନ ସଙ୍କଟର ନିର୍ଯାତନା, ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ଯାହାକୁ "ଆଦିମ ଭକ୍ତିପରାୟଣତା" ବୋଲି କହନ୍ତି, ତାହାର ଏକ ପ୍ରକାଶ ଦ୍ୱାରା ଉଦ୍ଭୁତ ହୁଏ। ଏମିତି ଏକ ଭକ୍ତିପରାୟଣତା, ଯାହା ପୂର୍ବତନ, କିମ୍ବା ଆଦିମ, ଇତିହାସମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସ୍ୱରୂପ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇଛି।

"ବିଶ୍ୱାସ ଓ ଭକ୍ତିର ବ୍ୟାପକ ପତନ ସତ୍ତ୍ୱେ ମଧ୍ୟ, ଏହି ସଭାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସତ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀମାନେ ଅଛନ୍ତି। ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଚାରମୂଳକ ଦଣ୍ଡର ଅନ୍ତିମ ପରିଦର୍ଶନ ପୂର୍ବରୁ, ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାଚୀନ ଧାର୍ମିକ ଭକ୍ତିର ଏମିତି ଏକ ପୁନରୁଜ୍ଜୀବନ ହେବ, ଯାହା ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ଯୁଗରୁ ଆଜିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଖାଯାଇନାହିଁ। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମା ଓ ଶକ୍ତି ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଉପରେ ଢାଳି ଦିଆଯିବ। ସେହି ସମୟରେ ଅନେକେ ସେହି ସଭାମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଆପଣମାନଙ୍କୁ ପୃଥକ କରିଦେବେ, ଯେଉଁଠାରେ ଏହି ଜଗତ ପ୍ରତି ପ୍ରେମ, ଈଶ୍ୱର ଓ ତାଙ୍କର ବାକ୍ୟ ପ୍ରତି ପ୍ରେମର ସ୍ଥାନ ଦଖଲ କରିଛି। ସେବକମାନେ ଓ ସାଧାରଣ ଲୋକମାନେ—ଉଭୟରୁ ଅନେକେ—ଆନନ୍ଦସହିତ ସେହି ମହାନ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବେ, ଯାହାକୁ ଏହି ସମୟରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନ ପାଇଁ ଏକ ଜନସମୁଦାୟକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଈଶ୍ୱର ଘୋଷିତ ହେବାକୁ କରାଇଛନ୍ତି। ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବାଧା ଦେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ; ଏବଂ ଏପରି ଏକ ଆନ୍ଦୋଳନର ସମୟ ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ, ସେ ଏକ ନକଲି ପ୍ରତିରୂପ ପ୍ରବେଶ କରାଇ ତାହାକୁ ରୋକିବାର ଚେଷ୍ଟା କରିବ। ଯେ ସଭାମାନଙ୍କୁ ସେ ତାହାର ଭ୍ରମଜନକ ଶକ୍ତି ଅଧୀନକୁ ଆଣିପାରିବ, ସେଠାରେ ସେ ଏପରି ପ୍ରତୀତ କରାଇବ ଯେ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଶେଷ ଆଶୀର୍ବାଦ ଢାଳି ଦିଆଯାଇଛି; ସେଠାରେ ଯାହା ପ୍ରକାଶିତ ହେବ, ତାହାକୁ ମହାନ ଧାର୍ମିକ ଆଗ୍ରହ ବୋଲି ମନେ କରାଯିବ। ଅସଂଖ୍ୟ ଲୋକ ଆନନ୍ଦୋତ୍ସାହରେ ମନେ କରିବେ ଯେ ଈଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ଅନ୍ୟ ଏକ ଆତ୍ମାର ହୋଇଥାଏ। ଧର୍ମୀୟ ଆବରଣ ଅଧୀନରେ, ଶୟତାନ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ଜଗତ ଉପରେ ତାହାର ପ୍ରଭାବ ବିସ୍ତାର କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବ।" The Great Controversy, 464.

"ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକର" ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆହ୍ୱାନ ହେଉଛି ଉକ୍ତ ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ ଚିହ୍ନିତ "ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଭକ୍ତିଶୀଳତାର" ପୁନରୁଜ୍ଜୀବନ। ଏହା ଏମିତି ଏକ ପୁନରୁଜ୍ଜୀବନ, ଯାହା ଗୋଟିଏ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ଘଟେ, କୌଣସି ଚର୍ଚ୍ଚରେ ନୁହେଁ। ଏହି ପୁନରୁଜ୍ଜୀବନକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବା ପାଇଁ ସିଷ୍ଟର୍ ହ୍ୱାଇଟ୍ ଯେଇତିହାସ ବ୍ୟବହାର କରିଛନ୍ତି, ସେହିଟି "ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କର ସମୟର" ଇତିହାସ, ଯାହା ଏଫେସସ୍‌ଚର୍ଚ୍ଚ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି। ସେହି ପୁନରୁଜ୍ଜୀବନ "ନିର୍ଯାତନା" ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବ।

"ଅନେକଙ୍କୁ କାରାବାସରେ ପକାଯିବ, ଅନେକେ ନିଜ ପ୍ରାଣ ରକ୍ଷା ପାଇଁ ସହର ଓ ନଗରଗୁଡ଼ିକୁ ଛାଡ଼ି ପଳାଇଯିବେ, ଏବଂ ସତ୍ୟର ପକ୍ଷରେ ଦୃଢ଼ତାର ସହିତ ରକ୍ଷା କରିବାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଅନେକେ ସହୀଦ ହେବେ।" Selected Messages, book 3, 397.

ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ "ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଜୀବନ" ଏଫେସୁସ ମଣ୍ଡଳୀର ଆରମ୍ଭକୁ ସୂଚିତ କରେ, କିନ୍ତୁ ଏହା ଏହି ସହ ସଂସାରର ଶେଷକାଳରେ ଥିବା ଲାଓଦିକିୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜମ୍‌ର ଇତିହାସର ଏକ ପ୍ରତିରୂପ ମଧ୍ୟ ଅଟେ।

"'ନ୍ୟାୟ ପଛକୁ ଫେରାଇ ଦିଆଯାଇଛି, ଏବଂ ବିଚାର ଦୂରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଅଛି; କାରଣ ସତ୍ୟ ରାସ୍ତାରେ ପତିତ ହୋଇଛି, ଏବଂ ସମତା ପ୍ରବେଶ କରିପାରେ ନାହିଁ। ହଁ, ସତ୍ୟ ଅନୁପସ୍ଥିତ; ଏବଂ ଯେ ମଣିଷ ଅଶୁଭରୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରେ, ସେ ନିଜକୁ ଶିକାରରେ ପରିଣତ କରେ।' ଯିଶାୟ 59:14, 15। ଏହା ପୃଥିବୀରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଜୀବନରେ ପୂରଣ ହୋଇଥିଲା। ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ଉନ୍ନତ କରାଯାଇଥିବା ମାନବୀୟ ପରମ୍ପରା ଓ ଆବଶ୍ୟକତାଗୁଡ଼ିକୁ ପାଶେ ରଖିଥିଲେ। ଏହି କାରଣରୁ ସେ ଘୃଣିତ ଏବଂ ନିର୍ଯାତିତ ହେଲେ। ଏହି ଇତିହାସ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହୁଏ।" Christ's Object Lessons, 170.

ଏଫିସୁସ୍‌ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଅନୁଭବ ଲାଓଦିକିଆର ଅନୁଭବ ସହ ସମସାମୟିକ ଭାବେ ଘଟେ। ତର୍କପ୍ରିୟ ଯିହୂଦୀମାନେ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ଲାଓଦିକିୟମାନେ ଥିଲେ, ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଓ ତାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେ ଆଧୁନିକ ଇସ୍ରାଏଲର ଏଫିସୀୟମାନେ ଥିଲେ। ଯୋହନ ବପ୍ତିସ୍ମଦାତା ଏଫିସୁସ୍‌ମଣ୍ଡଳୀର ପରିଚୟ କରାଇଥିଲେ, ଏବଂ ସେ "ଶେଷ ଦିନମାନରେ" ଥିବା ସେହି ମଣ୍ଡଳୀଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯାହାକୁ ଲାଓଦିକିୟମାନେ ବିରୋଧ କରନ୍ତି, ଯେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଯିହୂଦୀ ବୋଲି କହନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସେପରି ନୁହନ୍ତି।

"ଯୋହନ ବାପ୍ତିସ୍ମଦାତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ, ଏବଂ ଶେଷ ଦିନମାନରେ ଏଲିୟାଙ୍କର ଆତ୍ମା ଓ ଶକ୍ତିରେ ଆଗକୁ ବାହାରି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଉଦାସୀନତାରୁ ଜାଗ୍ରତ କରିବା ପାଇଁ ଯେମାନେ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଅନେକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏକେଇ ଅଟେ। ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଏହି ଯୁଗରେ ଯେ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ, ତାହାର ଏକ ପ୍ରତିରୂପ ଅଟେ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଧର୍ମିକତାରେ ଜଗତର ବିଚାର କରିବା ପାଇଁ ଦ୍ୱିତୀୟଥର ଆସିବେ। ଯେ ଦେବଦୂତସଦୃଶ ସନ୍ଦେଶବାହକମାନେ ଜଗତକୁ ଦିଆଯିବାକୁ ଥିବା ଶେଷ ସତର୍କବାଣୀର ସନ୍ଦେଶ ବହନ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଯେପରି ଯୋହନ ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମ ଆଗମନ ପାଇଁ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ, ସେପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନ ପାଇଁ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବେ। ଏହି ପ୍ରସ୍ତୁତିମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟରେ, 'ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉପତ୍ୟକା ଉଚ୍ଚ କରାଯିବ, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପର୍ବତ ନିମ୍ନ କରାଯିବ; ବାଙ୍କା ପଥ ସିଧା କରାଯିବ, ଏବଂ ଅସମତଳ ସ୍ଥାନଗୁଡ଼ିକ ସମତଳ କରାଯିବ,' କାରଣ ଇତିହାସର ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେବ, ଏବଂ ପୁନର୍ବାର 'ପ୍ରଭୁଙ୍କର ମହିମା ପ୍ରକାଶିତ ହେବ, ଏବଂ ସମସ୍ତ ଦେହ ଏକାତ୍ରେ ତାହା ଦେଖିବ; କାରଣ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ମୁଖ ଏହା କହିଛି।'" Southern Watchman, March 21, 1905.

ଏଫେସସ "କାରଣ" ଓ ସ୍ମିର୍ଣ୍ଣା "ପରିଣାମ" ଅଟେ। ପର୍ଗାମୋସ ଓ ଥୁଆତୀରା ମଧ୍ୟ କାରଣ-ପରିଣାମର ଏକ ସମ୍ପର୍କକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି। ପର୍ଗାମୋସ ହେଉଛି ସମଝୌତାର ମଣ୍ଡଳୀ, ଯାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଧର୍ମକୁ ପୈଗାନବାଦ ସହିତ ମିଶାଇ ତାହାକୁ ଦୂଷିତ କରିଥିଲା। ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ମଣ୍ଡଳୀ ଏହି ପୂର୍ବଧାରଣାକୁ ଗ୍ରହଣ କଲା ଯେ ପୈଗାନବାଦର ମୂର୍ତ୍ତିପୂଜା ତାହାର ସୀମାଭିତରେ ସହ-ଅବସ୍ଥାନ କରିପାରିବ, ସେତେବେଳେ ସେ ପତିତ ହେଲା। ସମ୍ରାଟ କନଷ୍ଟାଣ୍ଟାଇନ ସେହି ସମଝୌତାପର ଇତିହାସର ପ୍ରତୀକ, ଏବଂ ତାଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଭୂମିକା ଥିଲା ପାପାସୀ ପ୍ରକାଶିତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ସତ୍ୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଧର୍ମର ପତନକୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବା।

କେହି କୌଣସି ପ୍ରକାରରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଠକାଉନି; କାରଣ ପ୍ରଥମେ ଧର୍ମଭ୍ରଷ୍ଟତା ଘଟିବା ପୂର୍ବରୁ, ଏବଂ ପାପର ମନୁଷ୍ୟ, ଅର୍ଥାତ୍ ବିନାଶର ପୁତ୍ର, ପ୍ରକାଶିତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ, ସେହି ଦିନ ଆସିବ ନାହିଁ। ସେ ଯେ କେହି ଈଶ୍ୱର ବୋଲି କୁହାଯାଏ, କିମ୍ବା ଯାହାର ଉପାସନା କରାଯାଏ, ସେସବୁଙ୍କ ବିରୋଧ କରେ ଏବଂ ନିଜକୁ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଉପରେ ଉତ୍ତୋଳିତ କରେ; ଏପରିକି ସେ ଈଶ୍ୱରର ମନ୍ଦିରରେ ଈଶ୍ୱରରୂପେ ବସି, ନିଜକୁ ଈଶ୍ୱର ବୋଲି ପ୍ରଦର୍ଶନ କରେ। ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ଥିଲି, ସେତେବେଳେ ଏହି ସବୁ କଥା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲି, ଏହା କି ତୁମେ ସ୍ମରଣ କରୁନାହାଁ? ଏବେ ତୁମେ ଜାଣ, କ'ଣ ତାହାକୁ ରୋକି ରଖିଛି, ଯେପରି ସେ ତାହାର ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ। କାରଣ ଅଧର୍ମର ରହସ୍ୟ ଏବେହି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛି; କିନ୍ତୁ ଯିଏ ଏବେ ରୋକି ରଖୁଛି, ସେ ପଥରୁ ସରାଯାଇ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରୋକି ରଖିବ। ଏବଂ ତାହାପରେ ସେହି ଦୁଷ୍ଟ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ, ଯାହାକୁ ପ୍ରଭୁ ନିଜ ମୁଖର ଶ୍ୱାସଦ୍ୱାରା ନାଶ କରିବେ, ଏବଂ ନିଜ ଆଗମନର ଦୀପ୍ତିଦ୍ୱାରା ସମୂଳେ ବିନଷ୍ଟ କରିଦେବେ। 2 ଥେସଲନୀକୀୟ 2:3–8।

ପର୍ଗାମସ ମଣ୍ଡଳୀ ଥିଲା "କାରଣ" ଏବଂ ଥିୟାତିରା ଥିଲା "ଫଳ"। ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ଦାନିଏଲ ପୌରାଣିକ ପଗାନବାଦ ପାପାଲବାଦକୁ ସ୍ଥାନ ଦେଉଥିବା ଇତିହାସକୁ ପୁନଃପୁନି ଉପସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି, ଏବଂ ପୌଲ ଯାହାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ ସେହି ପାପାସୀର ସ୍ଥାପନା ପୂର୍ବରୁ ଯେ ପତନ ଘଟିଥିଲା, ତାହା ଦାନିଏଲ ଏଗାରରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ହୋଇଛି।

କାରଣ କିତ୍ତୀମର ଜାହାଜଗୁଡ଼ିକ ତାହାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆସିବ; ତେଣୁ ସେ ବ୍ୟଥିତ ହେବ, ଓ ପଛକୁ ଫେରିବ, ଏବଂ ପବିତ୍ର ନିୟମବିଧାନ ବିରୁଦ୍ଧରେ କ୍ରୋଧ ପ୍ରକାଶ କରିବ; ସେ ଏହିପରି କରିବ; ସେ ପୁଣି ଫେରିବ, ଏବଂ ଯେମାନେ ପବିତ୍ର ନିୟମବିଧାନକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ବୁଝାପଡ଼ା କରିବ। ଏବଂ ସେନାବଳ ତାହାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବ, ଓ ସେମାନେ ଦୁର୍ଗସଦୃଶ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ଅପବିତ୍ର କରିବେ, ଏବଂ ନିତ୍ୟ ବଳିକୁ ହଟାଇ ଦେବେ, ଓ ଉଜାଡ଼ କରାଇଥିବା ଘୃଣ୍ୟ ବସ୍ତୁକୁ ସ୍ଥାପନ କରିବେ। ଦାନିଏଲ 11:30–31.

ଇତିହାସରେ ପାପାଲ ଶକ୍ତି ପ୍ରକାଶ ପାଇବା ପୂର୍ବରୁ ଯେ ସମଝୋତାପରାୟଣ ମଣ୍ଡଳୀ ପତିତ ହୋଇ ଦୂରେ ସରିଗଲା, ଦାନିଏଲ ତାହାକୁ "ଯେମାନେ" "ପବିତ୍ର ଚୁକ୍ତିକୁ" ପରିତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ ବୋଲି ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଛନ୍ତି। ସେମାନେ ଚୁକ୍ତିକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା ପରେ, ଦାନିଏଲ ଯାହାକୁ "ଉଜାଡ଼ କରୁଥିବା ଘୃଣିତ ବସ୍ତୁ" ବୋଲି ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଛନ୍ତି, ସେହି ପାପାଲତନ୍ତ୍ରକୁ ପୃଥିବୀର ସିଂହାସନ ଉପରେ ସ୍ଥାପିତ କରାଗଲା। ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ଦାନିଏଲ ଏଗାରୋତମ ଅଧ୍ୟାୟର ଶେଷ ଛଅ ପଦକୁ ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ସେ କହନ୍ତି, "ଦାନିଏଲଙ୍କ ଏଗାରୋତମ ଅଧ୍ୟାୟର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ପ୍ରାୟ ତାହାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୂର୍ଣ୍ଣତାକୁ ପହଞ୍ଚିଛି।" ଶେଷ ଛଅ ପଦ ହେଉଛି ଦାନିଏଲ ଏଗାରୋତମ ଅଧ୍ୟାୟର ଅନ୍ତିମ ପୂର୍ଣ୍ଣତା; ଏବଂ ସେ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି ଯେ, ସେହି ଅନ୍ତିମ ପଦଗୁଡ଼ିକ ଯାହାର ଇତିହାସକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ତାହା ଦାନିଏଲ 11:30–36 ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବଛାୟା ରୂପେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ପେର୍ଗାମସ ଓ ଥୁଆତିରା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ଐତିହାସିକ "କାରଣ ଓ ପରିଣାମ"କୁ ଚିହ୍ନଟ କରେ।

"ଆମ ପାଖରେ ହରାଇବା ପାଇଁ କୌଣସି ସମୟ ନାହିଁ। କ୍ଲେଶମୟ ସମୟ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଛି। ସମଗ୍ର ଜଗତ ଯୁଦ୍ଧର ଆତ୍ମାଦ୍ୱାରା ଉଦ୍ବିଗ୍ନ ହୋଇଉଠିଛି। ଶୀଘ୍ରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମାନଙ୍କରେ କହାଯାଇଥିବା କ୍ଲେଶର ଦୃଶ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଘଟିବ। ଦାନିୟେଲର ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ପ୍ରାୟ ତାହାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୂରଣକୁ ପହଞ୍ଚିଯାଇଛି। ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ପୂରଣରେ ଯାହା କିଛି ଇତିହାସ ଘଟିଛି, ତାହାର ବହୁ ଅଂଶ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହେବ।"

"ତ୍ରିଶତମ ପଦରେ ଏମିତି ଗୋଟିଏ ଶକ୍ତି ବିଷୟରେ କୁହାଯାଇଛି, ଯାହା ବିଷୟରେ 'ପଦ 30 ଠାରୁ 36 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଦ୍ଧୃତ।'"

"ଏହି ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଦୃଶ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ସଦୃଶ ଦୃଶ୍ୟମାନ ଘଟିବ।" Manuscript Releases, ସଂଖ୍ୟା 13, 394.

ପର୍ଗାମସ୍‌ଓ ଥୁଆତୀରାଙ୍କର କାରଣ-ଫଳ ସମ୍ବନ୍ଧ, ଏବଂ ଏଫେସସ୍‌ଓ ସ୍ମୁର୍ନାଙ୍କର କାରଣ-ଫଳ ସମ୍ବନ୍ଧ, "ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କରେ" ପୁନରାବୃତ ହୋଇଥାଏ। ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟମାନେ ପର୍ଗାମସ୍‌ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ମୂର୍ତ୍ତିପୂଜା ସହିତ ସମଝୌତା କରିବେ (ମୂର୍ତ୍ତିପୂଜାର ପ୍ରମୁଖ ଚିହ୍ନ ହେଉଛି ସୂର୍ଯ୍ୟପୂଜା), ଏବଂ ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ପତିତ ହେବେ, ପାପର ପୁରୁଷ ପାଇଁ ପୁନର୍ବାର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀସୂଚକ ଭାବରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବାର ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବ। ଯେତେବେଳେ ଏହି ପତନ ଏବଂ ପାପାସୀଙ୍କୁ ସିଂହାସନରେ ବସାଇବାର ଘଟଣା ପୁନରାବୃତ ହେଉଛି, ସେହି ସମୟରେ ଈଶ୍ୱର ଏଫେସସ୍‌ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକୀକୃତ ଏକ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଉଦ୍ଭବ କରାଇବେ, ଯାହା ସମଗ୍ର ଜଗତକୁ ଦାନିଏଲ ଓ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ସନ୍ଦେଶ ବହନ କରିବ, ଏବଂ ସ୍ମୁର୍ନା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ନିର୍ଯାତନା ମଧ୍ୟ ପୁନରାବୃତ ହେବ।

ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ପ୍ରଥମ ଚାରିଟି ମୋହର ଏକ ବାହ୍ୟ ସତ୍ୟର ରେଖା, ଯାହା ପ୍ରଥମ ଚାରିଟି ମଣ୍ଡଳୀ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ସତ୍ୟର ରେଖା ସହ ସମାନାନ୍ତର ଭାବେ ଗତି କରେ—ଏହି ସତ୍ୟକୁ ଆମେ ବିଚାର କରିସାରିବା ପରେ ମୁଁ ଶେଷ ତିନୋଟି ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଆଲୋଚନା କରିବି। ପୂର୍ବରୁ ଯେପରି ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି, ଉରିୟା ସ୍ମିଥ ଏହାକୁ ଏଭଳି କହିଛନ୍ତି:

"ସାତୋଟି ଚର୍ଚ୍ଚ ଯେଉଁଠାରେ ଚର୍ଚ୍ଚର ଆନ୍ତରିକ ଇତିହାସକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରେ, ସେଠାରେ ସାତୋଟି ମୋହର ତାହାର ବାହ୍ୟ ଇତିହାସର ମହାନ ଘଟଣାମାନଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର କରାଏ।" Uriah Smith, The Biblical Institute, 253.

ଆମେ ଦେଖାଇଛୁ ଯେ ପ୍ରଥମ ଚାରିଟି କଳିସିଆ ଦୁଇଟି "କାରଣ ଓ ପରିଣାମ" ସମ୍ପର୍କକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା "ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ" ପୁନରାବୃତ୍ତ ହୁଏ। ଆଡେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଅଗ୍ରଗାମୀମାନଙ୍କ ଆଧାରରେ, କିନ୍ତୁ ତାଠୁ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ

ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟର ଅଧିକାର ଉପରେ, କଲିସିଆର ସେହି ଚାରିଟି ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଇତିହାସର ସମାନାନ୍ତର ଏକ ବାହ୍ୟ ଇତିହାସ ଥିବା ଉଚିତ, ଯାହା ପ୍ରଥମ ଚାରିଟି ମୋହର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି। ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ମୋହର ଏଫିସ ଓ ସ୍ମୁର୍ଣ୍ଣାର ସେହି ଏକେଇ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତିଧ୍ୱନିତ କରେ, କିନ୍ତୁ ସମଗ୍ର ଜଗତକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଧର୍ମ ବହନ କରିନେବାର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଧଳା ଘୋଡ଼ାକୁ ବ୍ୟବହାର କରେ। ଏହା କଲିସିଆର ବାହ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ମୋହର ଏକ ଲାଲ ଘୋଡ଼ା ଦ୍ୱାରା ସ୍ମୁର୍ଣ୍ଣାର ରକ୍ତସ୍ନାନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

> ଏବଂ ମେଷଶାବକଟିଏ ସେହି ମୋହରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଖୋଲିଲେ ବୋଲି ମୁଁ ଦେଖିଲି, ଏବଂ ବଜ୍ରଧ୍ୱନି ପରି ଶବ୍ଦ ସହିତ ଚାରିଜଣ ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏଜଣ କହୁଥିବାକୁ ମୁଁ ଶୁଣିଲି, "ଆସ ଓ ଦେଖ।" ଏବଂ ମୁଁ ଦେଖିଲି, ଏବଂ ଦେଖ, ଗୋଟିଏ ଶ୍ୱେତ ଅଶ୍ୱ; ଏବଂ ତାହାର ଉପରେ ବସିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ହାତରେ ଗୋଟିଏ ଧନୁ ଥିଲା; ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ମୁକୁଟ ଦିଆଗଲା; ଏବଂ ସେ ବିଜୟ କରୁଥିବାବେଳେ ଓ ବିଜୟ କରିବା ପାଇଁ ବାହାରିଗଲେ। ଏବଂ ସେ ଦ୍ୱିତୀୟ ମୋହର ଖୋଲିବାବେଳେ, ମୁଁ ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରାଣୀକୁ କହୁଥିବା ଶୁଣିଲି, "ଆସ ଓ ଦେଖ।" ଏବଂ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଅଶ୍ୱ ବାହାରିଲା ଯାହା ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା; ଏବଂ ତାହାର ଉପରେ ବସିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ପୃଥିବୀରୁ ଶାନ୍ତି କାଢ଼ି ନେବା ପାଇଁ ଅଧିକାର ଦିଆଗଲା, ଯେପରି ସେମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ହତ୍ୟା କରନ୍ତି; ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ଖଡ୍ଗ ଦିଆଗଲା। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୬:୧–୪।

ଜଖରିୟାରେ କିଛି ଏମିତି ଅନୁଚ୍ଛେଦ ରହିଛି, ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ପ୍ରଥମ ଚାରିଟି ମୁଦ୍ରାରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ଚାରିଟି ଘୋଡ଼ାକୁ ସିଧାସଳଖ ଭାବରେ ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତି। ସେହି ଅନୁଚ୍ଛେଦମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏରେ, ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ଜଖରିୟା ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତି ଯେ, ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ତିମ ବର୍ଷା ଢାଳାଯିବ, ସେତେବେଳେ "ଯିହୁଦାର ପାଳ" ଯାହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ "ଗୃହ" ଅଟେ, ତାହା "ଯୁଦ୍ଧରେ ତାଙ୍କର ଶୋଭନୀୟ ଘୋଡ଼ା"ରେ ପରିଣତ ହେବ।

> ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର ସମୟରେ ତୁମେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ବର୍ଷା ପାଇଁ ପଚାର; ତେବେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଦୀପ୍ତିମାନ ମେଘ ସୃଷ୍ଟି କରିବେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ବର୍ଷାଧାରା ଦେବେ, କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ଘାସ ଦେବେ। କାରଣ ପ୍ରତିମାମାନେ ନିର୍ଥକ କଥା କହିଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟବକ୍ତାମାନେ ମିଥ୍ୟା ଦେଖିଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ ମିଥ୍ୟା ସ୍ୱପ୍ନ କହିଅଛନ୍ତି; ସେମାନେ ବ୍ୟର୍ଥ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେଇଥାନ୍ତି; ଏହିକାରଣରୁ ସେମାନେ ଏକ ପାଳ ପରି ନିଜ ମାର୍ଗେ ଚାଲିଗଲେ; ରାଖାଳ ନଥିବାରୁ ସେମାନେ କ୍ଲେଶିତ ହେଲେ। ରାଖାଳମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମୋର କ୍ରୋଧ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ହେଲା, ଏବଂ ମୁଁ ପାଠାମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେଲି; କାରଣ ସେନାବାହିନୀଙ୍କ ସଦାପ୍ରଭୁ ନିଜ ପାଳ, ଯିହୁଦାର ଗୃହକୁ ଦର୍ଶନ କରିଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ଯୁଦ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଶୋଭାମୟ ଅଶ୍ୱ ସଦୃଶ କରିଅଛନ୍ତି। ଜଖରିୟ 10:1–3।

ଏଲେନ୍ ହ୍ୱାଇଟ୍ ପୁନଃପୁନି ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ପେଣ୍ଟେକୋଷ୍ଟ ଦିନରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ଉଣ୍ଡେଳନ ସେହି ଉତ୍ତରକାଳୀନ ବର୍ଷାର ପ୍ରତୀକ, ଯାହା ବର୍ତ୍ତମାନ ପତିତ ହେଉଛି। ପେଣ୍ଟେକୋଷ୍ଟରେ ସମସ୍ତ ଜଗତ ପାଇଁ କରାଯାଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଏଫେସସ୍‌ମଣ୍ଡଳୀ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ଏଫେସସ୍ ସେହି ନିର୍ଯ୍ୟାତନାର କାରଣ ହୁଏ, ଯାହା ସ୍ମୁର୍ଣ୍ଣା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି, ଏବଂ ଯାହାକୁ ଯୋହନ ଦ୍ୱିତୀୟ ମୋହରର "ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ଘୋଡ଼ା" ଭାବେ ପ୍ରତିପାଦନ କରନ୍ତି। ପ୍ରଥମ ଦୁଇଟି ମୋହର ପ୍ରଥମ ଦୁଇଟି ମଣ୍ଡଳୀ ସହ ସମାନାନ୍ତର ଚାଲେ, ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକ "ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କୁ" ଚିତ୍ରିତ କରେ, ଯେତେବେଳେ ଉତ୍ତରକାଳୀନ ବର୍ଷା ଉଣ୍ଡେଳାଯାଉଛି।

ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀର ଆତ୍ମା ତୃତୀୟ ମୁଦ୍ରାର ଶେଷ ଏବଂ ଚତୁର୍ଥ ମୁଦ୍ରାର ଆରମ୍ଭ—ଉଭୟକୁ ମଧ୍ୟ ଚୟନ କରି, ସେମାନଙ୍କୁ ପରସ୍ପର ସଂଯୋଜିତ କରିଛନ୍ତି (କାରଣ ଏବଂ ପରିଣାମ ଭାବେ), ଏବଂ ଏପରି କରିବାରେ ସେ ତାଙ୍କ ସମୟରେ ଏବଂ "ଶେଷ ଦିନମାନରେ" ବିଦ୍ୟମାନ ବୋଲି ପ୍ରତିନିଧିତ ଇତିହାସକୁ ସ୍ଥାନ ଦେଇଛନ୍ତି।

> "ଆଜି ମଧ୍ୟ ସେହି ଏକେ ଆତ୍ମା ଦେଖାଯାଉଛି, ଯାହା ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 6:6–8 ରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ଇତିହାସ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହେବାକୁ ଅଛି। ଯାହା ଘଟିଛି, ତାହା ପୁଣି ଘଟିବ।" Manuscript Releases, ଖଣ୍ଡ 9, 7.

ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଇତିହାସରେ (୧୮୯୮ ମସିହାରେ ଲିଖିତ), ଯେ ସମଝୋତାମୂଳକ ଆତ୍ମା ପାପାସୀକୁ ପୁନର୍ବାର ସିଂହାସନାରୂଢ଼ କରିବା ପାଇଁ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରେ, ସେହି ଆତ୍ମା ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ସକ୍ରିୟ ଓ ସୁଦୃଢ଼ ଥିଲା; କାରଣ ୧୮୪୪ ମସିହାର ବସନ୍ତ ଋତୁରେ ପ୍ରଥମ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତର ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ସହିତ ଯେ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଧର୍ମର ପତନ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ସେହି ପତନ ଆଗରୁହିଁ (୧୮୬୩ ମସିହାରେ) ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଶୃଙ୍ଗ

ଉପରେ ଅତିକ୍ରମ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲା।

ତୃତୀୟ ମୁଦ୍ରାରେ ପେର୍ଗାମୋସ୍‌ର ସମଝୋତାକୁ ଗୋଟିଏ "ଯୁଗଳ" ତୁଳା ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ମାପିବା ପାଇଁ ଦୁଇଟି ତୁଳା ଅସତ୍ୟ ମାପକୁ ସୂଚିତ କରେ। ତୃତୀୟ ମୁଦ୍ରା ଚତୁର୍ଥ ମୁଦ୍ରାକୁ ନେଇଯାଏ, ଯାହା "ମୃତ୍ୟୁ"ର ଗୋଟିଏ "ପାଣ୍ଡୁ ଘୋଡ଼ା" ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକୀକୃତ; ଏହା ଏହିପରି ଅନ୍ଧକାର ଯୁଗରେ ପାପତନ୍ତ୍ର ଦ୍ୱାରା ଲକ୍ଷେ ଲକ୍ଷ ଲୋକଙ୍କ ହତ୍ୟାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ପାପତନ୍ତ୍ରର ସେହି ପାଣ୍ଡୁ ଘୋଡ଼ାର ପଛପଛ "ନରକ" ଆସେ। ତୃତୀୟ ଓ ଚତୁର୍ଥ ମୁଦ୍ରାର ଇତିହାସ ପେର୍ଗାମୋସ୍ ଓ ଥୁଆଟୀରା ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କ ଇତିହାସ ସହ ସମାନାନ୍ତର। କନଷ୍ଟାଣ୍ଟିନଙ୍କର ସମଝୋତା ଏକ କ୍ରମବିକାଶଶୀଳ କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା; ତେଣୁ, ସମଝୋତାର ଆତ୍ମା Sister Whiteଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଇତିହାସରେ ପୂର୍ବରୁହିଁ କାର୍ଯ୍ୟଶୀଳ ଥିଲା, ଯେପରି ପାଉଲଙ୍କ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଥିଲା, ସେତେବେଳେ ସେ କହିଥିଲେ ଯେ "ଅଧର୍ମର ଗୁପ୍ତ ଶକ୍ତି ଏବେହେଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛି।" ପାପତନ୍ତ୍ରର ସିଂହାସନାରୋହଣ ପୂର୍ବରୁ ଯେ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟତା ଆସେ, ସେହିଟି ସଦା ଏକ କ୍ରମବିକାଶଶୀଳ ଇତିହାସ ଅଟେ, ଏବଂ ସେହି "ଇତିହାସ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହେବ। ଯାହା ହୋଇଛି, ସେହି ପୁନି ହେବ।"

> ଏବଂ ମୁଁ ଚାରିଜଣ ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ମଧ୍ୟଭାଗରୁ ଏକ ସ୍ୱର ଶୁଣିଲି, ଯେ କହିଲା, ଏକ ପଇସାରେ ଗହମର ଏକ ମାପ, ଏବଂ ଏକ ପଇସାରେ ଯବର ତିନି ମାପ; ଆଉ ଦେଖ, ତେଲ ଓ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସକୁ କ୍ଷତି କରିବୁ ନାହିଁ। ଏବଂ ସେ ଚତୁର୍ଥ ମୋହର ଖୋଲିବାବେଳେ, ମୁଁ ଚତୁର୍ଥ ପ୍ରାଣୀର ସ୍ୱର ଶୁଣିଲି, ଯେ କହୁଥିଲା, ଆସ ଓ ଦେଖ। ଏବଂ ମୁଁ ଦେଖିଲି, ଆଉ ଦେଖ, ଗୋଟିଏ ବିବର୍ଣ୍ଣ ଘୋଡ଼ା; ଏବଂ ତାହା ଉପରେ ବସିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ନାମ ଥିଲା ମୃତ୍ୟୁ, ଏବଂ ପାତାଳ ତାଙ୍କ ପଛପଛ ଆସୁଥିଲା। ଏବଂ ପୃଥିବୀର ଚତୁର୍ଥାଂଶ ଉପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଧିକାର ଦିଆଗଲା, ଯେପରି ସେମାନେ ଖଡ୍ଗଦ୍ୱାରା, ଦୁର୍ଭିକ୍ଷଦ୍ୱାରା, ମୃତ୍ୟୁଦ୍ୱାରା, ଏବଂ ପୃଥିବୀର ପଶୁମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବଧ କରନ୍ତୁ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୬:୬–୮।

ଜେମ୍ସ ହ୍ୱାଇଟ୍ ସାତୋଟି ମଣ୍ଡଳୀ ଏବଂ ସାତୋଟି ମୁଦ୍ରାରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅସଙ୍ଗତିକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିଥିଲେ। ସେ ପ୍ରଥମ ଚାରିଟି ମଣ୍ଡଳୀ ଓ ଶେଷ ତିନିଟି ମଣ୍ଡଳୀ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ପାର୍ଥକ୍ୟକୁ ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତି; ଏବଂ ପୁନର୍ବାର, ପ୍ରଥମ ଚାରିଟି ମୁଦ୍ରା ଓ ଶେଷ ତିନିଟି ମୁଦ୍ରାରେ ମଧ୍ୟ ସେହି ଏକେଇ ଘଟଣାକୁ ଦେଖାନ୍ତି।

> "ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେ ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କୁ, ମୋହରମାନଙ୍କୁ, ଏବଂ ପଶୁମାନଙ୍କୁ, କିମ୍ବା ଜୀବନ୍ତ ସତ୍ତ୍ୱମାନଙ୍କୁ, ସେମାନେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମାନ କାଳଖଣ୍ଡକୁ ଆବରଣ କରୁଥିବା ବୋଲି ପରସ୍ପର ତୁଳନୀୟ, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନୁସରଣ କରିଆସିଛୁ। ମୋହର ସଂଖ୍ୟାରେ ସାତ, କିନ୍ତୁ ପଶୁମାନେ ମାତ୍ର ଚାରି। ଏବଂ ଏଠାରେ ଏହା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବା ଉଚିତ ହୋଇପାରେ ଯେ, ପ୍ରଥମ, ଦ୍ୱିତୀୟ, ତୃତୀୟ ଏବଂ ଚତୁର୍ଥ ମୋହର ଖୋଲାଯାଇବାବେଳେ ପ୍ରଥମ, ଦ୍ୱିତୀୟ, ତୃତୀୟ ଏବଂ ଚତୁର୍ଥ ପଶୁଙ୍କୁ 'ଆସ ଓ ଦେଖ' ବୋଲି କହୁଥିବା ଶୁଣାଯାଏ; କିନ୍ତୁ ପଞ୍ଚମ, ଷଷ୍ଠ ଏବଂ ସପ୍ତମ ମୋହର ଖୋଲାଯାଇବାବେଳେ ଏପରି କୌଣସି ସ୍ୱର ଶୁଣାଯାଏ ନାହିଁ। ତେଣୁ ମଧ୍ୟ ଶେଷ ତିନିଟି ମଣ୍ଡଳୀ ଏବଂ ଶେଷ ତିନିଟି ମୋହର, ପ୍ରଥମ ଚାରିଟି ମଣ୍ଡଳୀ ଏବଂ ପ୍ରଥମ ଚାରିଟି ମୋହର ଯେପରି ସମାନ କାଳଖଣ୍ଡକୁ ଆବରଣ କରୁଥିବା ବୋଲି ପରସ୍ପର ସମନ୍ୱୟ ରଖେ, ସେପରି ନୁହେଁ। କିନ୍ତୁ, ଯେପରି ଆମେ ଦେଖାଇଛୁ, ମଣ୍ଡଳୀମାନେ, ମୋହରମାନେ ଏବଂ ପଶୁମାନେ, ପ୍ରାୟ ୧୮୦୦ ବର୍ଷର ଅବଧି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଅର୍ଥାତ୍ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରୁ ଅର୍ଧଶତାବ୍ଦୀରୁ ଅଳ୍ପ ଅଧିକ ପୂର୍ବକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ସମାନ କାଳଖଣ୍ଡକୁ ଆବରଣ କରୁଥିବା ବିଷୟରେ ପରସ୍ପର ସମ୍ମତି ପ୍ରଦର୍ଶନ କରେ।" James White, Review and Herald, February 12, 1857.

ଜେମ୍ସ ହ୍ୱାଇଟ୍ ଏହି ସତ୍ୟକୁ ସମ୍ମିଳିତ କରିନଥିଲେ ଯେ ତୂର୍ଯ୍ୟଧ୍ୱନିଗୁଡ଼ିକରେ ମଧ୍ୟ ସେହି ଏକେ ଆଦର୍ଶ ବିଦ୍ୟମାନ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ତାହା ନିଶ୍ଚୟ ଅଛି। ପ୍ରଥମ ଚାରିଟି ତୂର୍ଯ୍ୟଧ୍ୱନି ତୂର୍ଯ୍ୟଧ୍ୱନି ହିସାବରେ ଅଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଶେଷ ତିନିଟି ତୂର୍ଯ୍ୟଧ୍ୱନି ତିନୋଟି ହାୟ। ପ୍ରଥମ ଚାରିଟି ତୂର୍ଯ୍ୟଧ୍ୱନି ୩୨୧ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦରେ କନଷ୍ଟାଣ୍ଟିନଙ୍କ ରବିବାର ଆଇନ ପାଇଁ ପୌତ୍ତଳିକ ରୋମ ଉପରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଚାରକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ତିନିଟି ତୂର୍ଯ୍ୟଧ୍ୱନି-ହାୟ ଇସ୍ଲାମକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ପ୍ରଥମ ଦୁଇଟି ତୂର୍ଯ୍ୟଧ୍ୱନି-ହାୟ ୫୩୮ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦରେ ପାପାସତ୍ତାଧୀନ ରୋମ ଯେ ରବିବାର ଆଇନ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କଲା, ତାହା ପାଇଁ ତାହାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ବିଚାର ଥିଲା, ଏବଂ ତୃତୀୟ ତୂର୍ଯ୍ୟଧ୍ୱନି-ହାୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସନ୍ନିହିତ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଆସୁଥିବା ରବିବାର ଆଇନ ସଙ୍କଟ ପାଇଁ ଅଟେ।

ଜୋସେଫ ବେଟ୍ସ୍ ମିଲ୍ଲ ରାଇଟ୍ ସମୟକାଳରେ ଅବସ୍ଥିତ ତିନୋଟି ସମକାଳୀନ ମଣ୍ଡଳୀଙ୍କୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବା ପାଇଁ ଶେଷ ତିନିଟି ମଣ୍ଡଳୀ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଅବଗାହନକୁ ଏକକ ପ୍ରତୀକ ଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି। ଉଦ୍ଧୃତ ଅଂଶର ସମସ୍ତ

ଜୋର ବେଟ୍ସ୍ ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯୋଗାଯାଇଥିଲା।

> "'ସମଗ୍ର ଦେଶରେ, ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି; ସେଥିରେ ଦୁଇ ଅଂଶ କାଟି ଦିଆଯିବ, ଏବଂ ମରିଯିବ; କିନ୍ତୁ ତୃତୀୟ ଅଂଶ ସେଥିରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିବ।' ଦେବ କହନ୍ତି, ସେ ତୃତୀୟ ଅଂଶକୁ ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟରୁ ନେଇ ଆସିବେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ପରିଶୋଧିତ କରିବେ। ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଆହ୍ୱାନ କରିବେ, ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣିବେ। ସେ କହିବେ, 'ଏହା ମୋର ଜନସମୁଦାୟ;' ଏବଂ ସେମାନେ କହିବେ, 'ପ୍ରଭୁ ହେଉଛନ୍ତି ମୋର ଦେବ।' ପ୍ରଥମ ଅଂଶ, ସାର୍ଦ୍ଦିସ, ନାମମାତ୍ର କଳିସିଆ କିମ୍ବା ବାବିଲ। ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଂଶ, ଲାଓଦିକିଆ, ନାମମାତ୍ର ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ। ତୃତୀୟ ଅଂଶ, ଫିଲାଦେଲଫିଆ, ପୃଥିବୀରେ ଦେବଙ୍କର ଏକମାତ୍ର ସତ୍ୟ କଳିସିଆ, କାରଣ ସେମାନେ ଦେବଙ୍କ ସହରକୁ ରୂପାନ୍ତରିତ ହୋଇ ନିଆଯିବେ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 3:12; ହିବ୍ରୁ 12:22–24। ଯୀଶୁଙ୍କ ନାମରେ, ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଉତ୍ସାହିତ କରୁଛି ଯେ, ସୋଦୋମ ଓ ଗୋମୋରାରୁ ଯେପରି ପଳାଯାଏ, ସେପରି ଲାଓଦିକିୟମାନଙ୍କଠାରୁ ପଳାଅ। ସେମାନଙ୍କର ଶିକ୍ଷାମାନେ ମିଥ୍ୟା ଓ ଭ୍ରମଜନକ; ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିନାଶକୁ ନେଇଯାଏ। ମୃତ୍ୟୁ! ମୃତ୍ୟୁ!!* ଅନନ୍ତ ମୃତ୍ୟୁ!!! ସେମାନଙ୍କ ପଦଚିହ୍ନ ପଛରେ ରହିଛି। ଲୋଟଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କର।" ଜୋସେଫ ବେଟ୍ସ Review and Herald, ଖଣ୍ଡ 1, ନଭେମ୍ବର 1850।

ମିଲେରାଇଟ ଇତିହାସରେ ସାର୍ଦ୍ଦିସ୍ ସେହି ମଣ୍ଡଳୀ ଥିଲା, ଯାହାର ଏକ ନାମ ଥିଲା—ସେ ଜୀବିତ ବୋଲି ଦାବି କରୁଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସେ ମୃତ ଥିଲା।

> ସାର୍ଦ୍ଦିସ୍‌ର ମଣ୍ଡଳୀର ଦୂତଙ୍କୁ ଲେଖ; ଯାହାଙ୍କ ପାଖରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସାତ ଆତ୍ମା ଓ ସାତ ତାରା ଅଛି, ସେ ଏହି କଥା କହୁଛନ୍ତି; ମୁଁ ତୁମ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଜାଣେ, ଯେ ତୁମେ ବଞ୍ଚିଆଛ ବୋଲି ତୁମର ଏକ ନାମ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ତୁମେ ମୃତ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 3:1.

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କର ସଦା ଗୋଟିଏ ନାମ ଥାଏ। ଏଫିସୁସର ଇତିହାସରୁ ପେର୍ଗାମସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେ ନାମ ଥିଲା, ସେହି ନାମ ଥିଲା "ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ"। ପାପାଳ ଶାସନକାଳରେ ସେହି ନାମ ଥିଲା "ଅରଣ୍ୟରେ ଥିବା କଳିସିଆ"। ପ୍ରଭାତତାରାର ପରିଚୟ ସହିତ, ଅର୍ଥାତ୍ ଜନ୍ ୱିକ୍ଲିଫ୍‌ଙ୍କ ସମୟରୁ, ସେହି ନାମ ହେଲା "ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ"। 1798 ମସିହାରେ ଶେଷକାଳ ସମୟରେ, ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟମାନେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରୋମୀୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ପୁନର୍ବାର ଫେରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିସାରିଥିଲେ। ତାହାବେଳେ ଯାହା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା, ସେହିଥିଲା ଏକ ପରୀକ୍ଷା, ଯାହା ଏହି ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରକାଶ କରିଦେବ ଯେ, ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ଘୋଷିତ ନାମ ସତ୍ତ୍ୱେ ମଧ ଆଉ ମନୋନୀତ କଳିସିଆ ରହିନଥିଲେ। 1844 ମସିହାର ବସନ୍ତକାଳରେ, ସେମାନେ ସେହି ପରୀକ୍ଷାକୁ ସାମ୍ନା କଲେ, ଯାହା ପ୍ରକାଶ କରିଦେବ ଯେ ସେମାନେ ଆଉ ସେହି କଳିସିଆ ନୁହଁନ୍ତି ଯେଉଁଥି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଚୁକ୍ତିର ନାମ ବହନ କରୁଥିଲା। ଏଲିୟାଙ୍କ କାହାଣୀ ଏହି ସତ୍ୟର ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିସ୍ତୃତ ଦ୍ୱିତୀୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରେ। ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ସତ୍ୟ ସ୍ୱଭାବ ପ୍ରକାଶ କଲେ, ପ୍ରଥମେ ମିଲ୍ଲରାଇଟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଚିହ୍ନଟ କରିବା କଠିନ ହୋଇଥିଲା ଯେ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟମାନେ ଏହା ପ୍ରମାଣ କରିଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ବାବିଲନର କନ୍ୟାମାନେ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ଶେଷରେ ମିଲ୍ଲରାଇଟମାନେ ସେହି କାମଟି କଲେ, ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତର ସନ୍ଦେଶର ପୂରଣରେ ସେହି ପତିତ କଳିସିଆମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରାଣମାନଙ୍କୁ ବାହାରକୁ ଡାକିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ। ତାପରେ ଏମିତି ଏକ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆସିଲା, ଯାହା ମିଲ୍ଲରାଇଟମାନଙ୍କୁ ନିଜମାନଙ୍କର ସ୍ୱଭାବ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ବାଧ କରିବ। ସେମାନେ କି ଫିଲାଡେଲଫିୟମାନେ ଥିଲେ, ନାକି ଲାଓଦିକିୟମାନେ?

ଫିଲାଦେଲଫିୟମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରି ସର୍ବପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ, ଏବଂ ଯେମାନେ ମିଲ୍ଲେରୀୟ ଏହା କରିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କଲେ, ସେମାନେ ଲାଓଦିକୀୟମାନଙ୍କର ଚରିତ୍ର ପ୍ରକାଶ କଲେ। ଏହିପରି, ଆମେ ଦେଖୁଛୁ ଯେ, ସମାନ ଇତିହାସର ସମସାମୟିକ ଭାବେ ଏହି ତିନୋଟି କଳିସିଆଙ୍କୁ ବେଟ୍ସ ଯେପରି ଚିହ୍ନଟ କରିଥିଲେ, ତାହାର ଯୁକ୍ତି ସ୍ପଷ୍ଟ ହୁଏ। ସେହି ଇତିହାସ ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଗଠନର ମଧ୍ୟରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା, ଯାହା ବିଷୟରେ ପ୍ରେରଣା ଆମକୁ ଜଣାଏ ଯେ, ଏହା ଅକ୍ଷରେ ଅକ୍ଷରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି ଏବଂ ହେବ।

> "ମାଥିଉ 25 ରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତଟି ମଧ ଆଡ୍ଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଜନସମୂହଙ୍କ ଅନୁଭବକୁ ଚିତ୍ରିତ କରେ।" ଦ ଗ୍ରେଟ କଣ୍ଟ୍ରୋଭର୍ସି, 393.

"ମୋତେ ପ୍ର ାୟତଃ ଦଶଜଣ କୁମାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟ ାନ୍ତ କୁ ସ୍ମ ରଣ କରାଯାଏ, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ମଧ ରୁ ପାଞ୍ଚ ଜଣ ଜ୍ଞ ାନୀ ଓ ପାଞ୍ଚ ଜଣ ମୂର୍ଖ ଥିଲେ। ଏହି ଦୃଷ୍ଟ ାନ୍ତ ଅକ୍ଷ ରେ ଅକ୍ଷ ରେ ପୂରଣ ହୋଇଛି ଏବଂ ହେବ, କାରଣ ଏହାର ଏହି ସମୟ ପାଇଁ ବିଶେଷ ପ୍ର ୟୋଗ ଅଛି, ଏବଂ ତୃତୀୟ ସ୍ୱ ର୍ଗଦୂତଙ୍କ ର ବାର୍ତ୍ତ ା ପରି, ଏହା ପୂରଣ ହୋଇଛି ଏବଂ ସମୟର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ବର୍ତ୍ତ ମାନ ସତ୍ୟ ଭାବେ ଅବିରତ ରହିବ।" Review and Herald, August 19, 1890.

ଶେଷ ତିନୋଟି କଳିସିଆ ସାର୍ଦ୍ଦିସ୍ ଭାବେ ମିଲରାଇଟ୍ ଆନ୍ଦୋଳନର ବାହାରେ ଥିବାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ଆନ୍ଦୋଳନର ଭିତରେ ଥିବାମାନେ ଫିଲାଦେଲଫିଆ କିମ୍ବା ଲାଉଦିକିଆ ମଧ୍ୟରୁ ଯେକୌଣସି ଗୋଟିଏକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି। ସେହି ତିନୋଟି କଳିସିଆ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ତୃତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଛି, ଏବଂ ପ୍ରଥମ ଚାରିଟି କଳିସିଆ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଅଛି। ତେଣୁ, ଯେତେବେଳେ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ତୃତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟର ଇତିହାସକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରନ୍ତି, ସେ ଯୋସେଫ ବେଟ୍ସ ଯେଉଁ ସମାନ କଳିସିଆମାନଙ୍କୁ ଏମାତ୍ର ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ, ସେହି ସମାନ କଳିସିଆମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଚିହ୍ନିତ କରୁଛନ୍ତି।

"ଆହା, କେତେ ବର୍ଣ୍ଣନା! ଏହି ଭୟାବହ ଅବସ୍ଥାରେ କେତେ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି। ମୁଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସୁସମାଚାର ସେବକଙ୍କୁ ଆନ୍ତରିକ ଭାବରେ ଅନୁରୋଧ କରୁଛି ଯେ, ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ତୃତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟକୁ ଯତ୍ନପୂର୍ବକ ଅଧ୍ୟୟନ କରନ୍ତୁ, କାରଣ ତାହାରେ ଅନ୍ତିମ ଦିନମାନରେ ବିଦ୍ୟମାନ ବିଷୟବସ୍ତୁର ଅବସ୍ଥା ଚିତ୍ରିତ ହୋଇଛି। ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଦକୁ ସାବଧାନତାର ସହିତ ଅଧ୍ୟୟନ କରନ୍ତୁ, କାରଣ ଏହି ଶବ୍ଦମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଯୀଶୁ ଆପଣଙ୍କ ସହ କଥା କହୁଛନ୍ତି।" Manuscript Releases, volume 18, 193.

ମିଲେରାଇଟ୍ ଇତିହାସର ତିନୋଟି ସମକାଳୀନ ମଣ୍ଡଳୀ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଶେଷକାଳରେ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହୁଏ। ଜୋସେଫ ବେଟ୍ସ ମିଲେରାଇଟ୍ ଯୁଗର ଗତିଶୀଳତାକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସାର୍ଦ୍ଦିସକୁ ବାବିଲନର କନ୍ୟାମାନଙ୍କ ଭାବେ ଚିହ୍ନଟ କରିଥିଲେ, ଯେମାନେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଶ୍ରୋତା ଥିଲେ। ସେ ୨୨ ଅକ୍ଟୋବର ୧୮୪୪ ତାରିଖରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରି ଅତି ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ପ୍ରବେଶ କରିଥିବା ଛୋଟ ଝୁଣ୍ଡ ଏବଂ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରୁ ବାହାରିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିବାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟର ସଂଘର୍ଷକୁ ସମ୍ବୋଧନ କରୁଥିଲେ। ସେ ଲାଓଦିକୀୟମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ଅନ୍ଧକାରରୁ ବାହାରକୁ ଡାକିବାକୁ ପ୍ରୟାସ କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଲାଓଦିକୀୟ ଅନ୍ଧତ୍ୱର ଅତି କମରେ ଏକ ଅଂଶ ଏହି କାରଣରୁ ଥିଲା ଯେ ୱିଲିୟମ ମିଲର୍ ଲାଓଦିକୀୟ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ଏକ ନେତୃତ୍ୱମୂଳକ ସ୍ଥାନ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ। ଫିଲାଦେଲଫିଆଙ୍କ ପାଇଁ ଥିବା ସନ୍ଦେଶରେ ଚିହ୍ନଟ ହୋଇଥିବା ସଂଘର୍ଷ ଏହି ସେଇ ସଂଘର୍ଷ।

ଦେଖ, ଯେମାନେ କହନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଯିହୂଦୀ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ନୁହଁନ୍ତି, ବରଂ ମିଥ୍ୟା କହନ୍ତି—ଶୈତାନଙ୍କ ସମାଜଗୃହର ସେହିମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ଏପରି କରିବି ଯେ ସେମାନେ ଆସି ତୁମ ପାଦ ପାଖରେ ପ୍ରଣାମ କରିବେ, ଏବଂ ଜାଣିବେ ଯେ ମୁଁ ତୁମକୁ ପ୍ରେମ କରିଛି। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 3:୨।

ଧାର୍ମିକ ସଙ୍କଟ ସଦା ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀର ଉପାସକଙ୍କୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ, ଯେପରି ମହା ନିରାଶାର ସମୟରେ ହୋଇଥିଲା। ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦର ଆବରଣ ସାର୍ଦ୍ଦିସରୁ ସେତେବେଳେ ହଟାଯାଇଥିଲା, କାରଣ ସେମାନେ ରୋମକୁ ଫେରି ଅଧିକାରିକ ଭାବେ ରୋମର କନ୍ୟା ହୋଇପଡ଼ିଥିଲେ। ତା'ପରେ ସେହି ଆବରଣ ମିଲରୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମ ଧାରଣ କଲା, କିନ୍ତୁ କିଛି ସମୟ ପରେ ଏକ ପରୀକ୍ଷା ଏପରି ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବ, ଯେଉଁମାନେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଛୋଟ ପାଳ ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରୁଥିଲେ। ଏକ ସତ୍ୟ ପାଳ ଏବଂ ଏକ ଜାଲିଆତ ପାଳ। ବେଟ୍ସ ସେହି ଛୋଟ ପାଳଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରି ପରମ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ପ୍ରବେଶ କଲେ। ତାଙ୍କର ସଂଘର୍ଷ ଲାଓଦିକିୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଥିଲା, ଯେଉଁମାନେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଛୋଟ ପାଳ ବୋଲି ଦାବି କରୁଥିଲେ। ଫିଲାଦେଲଫିୟ ଭାବେ, ବେଟ୍ସଙ୍କର ସଂଘର୍ଷ ଶୈତାନର ସମାଜଘର ସହିତ ଥିଲା—ଏମିତି ଗୋଟିଏ ଦଳ, ଯେଉଁମାନେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକ ବୋଲି ଦାବି କରୁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ମିଥ୍ୟା କହୁଥିଲେ ଏବଂ ଯିହୂଦୀ ନଥିଲେ।

ଆଡଭେଣ୍ଟ ିଜ ୍ମ ର ଶେଷରେ ଯେତେବେଳେ ଏହି ଦୃଷ୍ଟ ାନ୍ତ ଅନ୍ତ ିମଥର ପାଇଁ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ, ସେତେବେଳେ ଏକ ଚୟିତ ଚୁକ୍ତ ିବଦ୍ଧ ଜନସମୂହ ରହିବ, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ୁ 1୨୪୨ ମସିହାରେ ଶେଷ ସମୟରେ ପାଶ୍ୱ ର୍କୁ ରଖାଯାଇଥିଲା; ଯେପରି କ୍ର ୀଷ୍ଟ ଙ୍କ ଜନ୍ମ ସମୟରେ ଯିହୁଦୀ ନେତୃତ୍ୱ କୁ ପାଶ୍ୱ ର୍କୁ ରଖାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ସେହି ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସରେ ଶେଷ ସମୟକୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। କ୍ର ୀଷ୍ଟ ଙ୍କ ଇତିହାସ ଯେତେବେଳେ ଯେରୁଶାଲେମରେ ବିଜୟୋତ୍ସ ବମୟ ପ୍ର ବେଶ

ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିଲା, ସେତେବେଳେ ମିଲେରାଇଟ ସମୟର ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆର୍ତ୍ତନାଦର ଇତିହାସର ପ୍ରତିରୂପ ଦେଖାଯାଇଥିଲା। ପ୍ରେରିତ ପ୍ରେରଣା ପୁନଃପୁନି କ୍ରୁଶର ପଥଚିହ୍ନକୁ 1844ର ମହା ନିରାଶା ସହିତ ସମ୍ମିଳିତ କରେ। ଯିହୁଦା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଇତିହାସର ଲାଓଦିକୀୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ପ୍ରେରିତମାନେ ଥିଲେ ଫିଲାଦେଲ୍ଫିୟମାନେ। କ୍ରୁଶର ପରେ ସାଢ଼େ ତିନି ବର୍ଷ ଧରି, ବେଟ୍ସଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଫିଲାଦେଲ୍ଫିୟମାନେ, ଶିଷ୍ୟ ଯିହୁଦା ଇସ୍କାରିଓତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ପତିତ ମଣ୍ଡଳୀରୁ ଲାଓଦିକୀୟମାନଙ୍କୁ ବାହାରକୁ ଡାକିବା ପାଇଁ ପ୍ରୟାସ କରିଥିଲେ।

୧୯୮୯ ମସିହାରେ ପୂର୍ବତନ ଚୟିତ ନିୟମ-ଚୁକ୍ତିର ଲୋକମାନେ ଯେ ଆଲୋକ ଅନାବୃତ ହୋଇଥିଲା, ତାହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଅତିକ୍ରମ କରାଗଲା। ୧୮ ଜୁଲାଇ ୨୦୨୦ର ପ୍ରଥମ ନିରାଶା ଆସିଲାବେଳେ, ଯେମାନେ ପୂର୍ବରୁ ଏକେ ଆନ୍ଦୋଳନର ଅଂଶ ବୋଲି ପ୍ରତୀତ ହୋଇଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପରୀକ୍ଷାର ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆରମ୍ଭ ହେଲା। ତଥାପି ଏକ ଶ୍ରେଣୀ ଲାଓଦିକୀୟ, ଓ ଅନ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀ ଫିଲାଦେଲ୍ଫିୟ। ଯେପରି ଯିହୂଦା କ୍ରୁଶପୂର୍ବରୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସଘାତ କରିବା ପାଇଁ ସାନହେଦ୍ରିନ ସହିତ ତିନିଥର ଚୁକ୍ତି କରିଥିଲା, ସେହିପରି ୧୧ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୨୦୦୧ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଇତିହାସର ଲାଓଦିକୀୟମାନେ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ କରିବାର ତିନୋଟି ସୁଯୋଗରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିବେ। ଶୀଘ୍ର ଆସନ୍ତା ରବିବାର ନିୟମ ସମୟରେ ଏହା ସେତେଇ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ, ଯେପରି ଯିହୂଦାଙ୍କର ଗଛରେ ଝୁଲିବା ଘଟଣା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା, ଯେ ଲାଓଦିକୀୟମାନେ ଫିଲାଦେଲ୍ଫିୟମାନଙ୍କଠାରୁ ପୃଥକ। ଅଙ୍କୁରଣ ସମୟରେ ହିଁ ଜଙ୍ଗଲି ଘାସକୁ ଗହମରୁ ପୃଥକ କରାଯାଏ। ଆମେ ଦ୍ରୁତଗତିରେ ସେହି ଅଙ୍କୁରଣ ସମୟକୁ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେଉଛୁ।

ଏହି ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ କେବଳ ସେତେବେଳେ ଓ ସେହି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହିଁ ପରିଚିତ ହୁଏ, ଯେତେବେଳେ ଆମେ ବୁଝିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ହୁଅଁ ଯେ 'ସତ୍ୟ'କୁ ଉଦ୍ଘାଟିତ କରିବା ଓ ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ଏକମାତ୍ର ବାଇବେଲ-ସମ୍ମତ ପଦ୍ଧତି "ହିଷ୍ଟୋରିସିଜମ୍" ଅଟେ। ସତ୍ୟ ପଦ୍ଧତି ପ୍ରେଟରିଜମ୍, ଫ୍ୟୁଚରିଜମ୍, ଡିସ୍ପେନସେସନାଲିଜମ୍, ୱୋକ୍-ଇଜମ୍, ବ୍ୟାକରଣିକ କିମ୍ବା ଐତିହାସିକ ପାରଦର୍ଶିତା, କିମ୍ବା ଶୈତାନଙ୍କ ଅନେକ ନକଲି ପଦ୍ଧତିମାନଙ୍କର କୌଣସି ରୂପାନ୍ତର ନୁହେଁ। ସପ୍ତଦଶ ଶତାବ୍ଦୀର ଦାର୍ଶନିକ ଜାନ-ଜାକ୍ ରୁସୋ ନାମକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଏକ ପ୍ରଚଳିତ ଉକ୍ତି ଅଛି, ଯାହାକୁ ଅନେକ ପ୍ରକାରରେ ପୁନଃକଥିତ କରାଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ ସେହି ଚିନ୍ତାଧାରାର ସାର ଏହା ଅଟେ, "ଭ୍ରାନ୍ତିର ଅନେକ ମୂଳ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ସତ୍ୟର କେବଳ ଗୋଟିଏ ମୂଳ ଅଛି।" "ସତ୍ୟ" ହେଉଛନ୍ତି ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗା, ଯିଏ ଶୁଷ୍କ ଭୂମିରୁ ଉଦ୍ଗତ ହୋଇଥିବା ଗୋଟିଏ ମୂଳ ସଦୃଶ।

> "ତେଣୁ ବାଇବେଲ୍‌ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି—ସେ ହେଉଛି ତାଙ୍କ କୃପାର ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟର ଭଣ୍ଡାରଗୃହ। ଏହାର ସତ୍ୟମାନଙ୍କର ମହିମା, ଯାହା ସ୍ୱର୍ଗ ପରି ଉଚ୍ଚ ଏବଂ ଅନନ୍ତକାଳକୁ ଆବଳି ରହିଛି, ଅନୁଭବଗୋଚର ହୁଏ ନାହିଁ। ମାନବଜାତିର ବିଶାଳ ଭାଗ ପାଇଁ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସ୍ୱୟଂ 'ଶୁଷ୍କ ଭୂମିରୁ ଉଠିଥିବା ଏକ ମୂଳ' ପରି, ଏବଂ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ 'ଏପରି କୌଣସି ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଦେଖନ୍ତି ନାହିଁ, ଯାହା ପାଇଁ ସେମାନେ 'ତାଙ୍କୁ ଆକାଙ୍କ୍ଷା କରିବେ।' ଯିଶାଇୟ 53:2। ଯେତେବେଳେ ଯୀଶୁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲେ, ମାନବତାରେ ଦେବଙ୍କର ପ୍ରକାଶରୂପେ, ଶାସ୍ତ୍ରୀମାନେ ଓ ଫରିଶୀମାନେ ତାଙ୍କୁ ଘୋଷଣା କଲେ, 'ତୁମେ ଜଣେ ସମାରିୟ, ଏବଂ ତୁମ ମଧ୍ୟରେ ଭୂତ ଅଛି।' ଯୋହନ 8:48। ତାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜ ହୃଦୟର ସ୍ୱାର୍ଥପରତାଦ୍ୱାରା ଏତେ ଅନ୍ଧ ହୋଇଥିଲେ ଯେ, ଯିଏ ସେମାନଙ୍କୁ ପିତାଙ୍କର ପ୍ରେମ ପ୍ରକାଶ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଥିଲେ, ସେହି ତାଙ୍କୁ ବୁଝିବାରେ ସେମାନେ ଧୀର ଥିଲେ। ଏହି କାରଣରୁ ଯୀଶୁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରହି ମଧ୍ୟ ଏକାକୀ ଚାଲିଥିଲେ। କେବଳ ସ୍ୱର୍ଗରେ ମାତ୍ର ତାଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ବୁଝାଯାଇଥିଲା।" Thoughts from the Mount of Blessing, 25.

ଆମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ସାମ୍ବାଦିକ କରୁଛୁ, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସ୍ୱୀକାର କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ସତ୍ୟର ବିକାଶ ଇତିହାସର ସମଗ୍ର ପରିଚାଳନାରେ କ୍ରମାଗତ; ଏବଂ ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ, ସତ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆମର ବୁଝାପଡ଼ାକୁ ଆଲଫା ଓ ଓମେଗାର ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ରଖିବା ଉଚିତ, ଅର୍ଥାତ୍ ଯୀଶୁ କୌଣସି ବସ୍ତୁର ଆରମ୍ଭ ସହ ତାହାର ଶେଷକୁ ଏକାତ୍ମ୍ କରି ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି—ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ।

ଚତୁର୍ଥ ମଣ୍ଡଳୀ ହେଉଛି ଥୁଆତିରା, ଏବଂ ଏହା ବାଇବେଲର ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀର ପଞ୍ଚମ ରାଜ୍ୟ ଭାବେ ପାପତନ୍ତ୍ର ଶାସନ କରିଥିବା ସେହି କାଳକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେହା ସେହି ସମୟ ଯେତେବେଳେ ଅରଣ୍ୟରେ ଥିବା ମଣ୍ଡଳୀ ବନ୍ଦୀଦଶାରେ ଥିଲା। ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବାବିଲୋନ ଦ୍ୱାରା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କର ବାରଶେ ଷାଠିଏ ବର୍ଷର ବନ୍ଦୀଦଶା, ପ୍ରକୃତ ବାବିଲୋନରେ ପ୍ରକୃତ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କର ସତରି ବର୍ଷର ବନ୍ଦୀଦଶା ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବଛାୟାରୂପେ ପ୍ରତୀକୀକୃତ ହୋଇଥିଲା।

> "ଆଜି ପରମେଶ୍ୱ ରଙ୍କ କଳିସିଆ ଏକ ହରାଇଯାଇଥିବା ମାନବଜାତିର ଉଦ୍ଧ ।ର ପାଇଁ ଦିବ୍ୟ ଯୋଜନାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ତାକୁ ଆଗେଇ ନେବାରେ ସ୍ୱ ।ଧୀନ ଅଛି। ଅନେକ ଶତାବ୍ଦ 1 ଧରି ପରମେଶ୍ୱ ରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ସ୍ୱ ।ଧୀନତା ଉପରେ ନିୟନ୍ତ୍ର ଣ ଭୋଗ କରିଥିଲେ। ସୁସମାଚାରକୁ ତାହାର ଶୁଦ୍ଧ ତାରେ ପ୍ର ଚାର କରିବା ନିଷିଦ୍ଧ ଥିଲା, ଏବଂ ଯେମାନେ ମନୁଷ୍ୟ ଙ୍କ ଆଜ୍ଞ ।କୁ ଅମାନ୍ୟ କରିବାର ସାହସ କରୁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ସର୍ବାଧିକ କଠୋର ଦଣ୍ଡ ଆରୋପିତ ହୁଏଥିଲା। ଏହାର ପରିଣାମସ୍ୱ ରୂପ, ପ୍ର ଭୁଙ୍କ ମହାନ ନୈତିକ ଦ୍ର ।କ୍ଷ ।କ୍ଷେ ତ୍ର ପ୍ର ।ୟ ସମ୍ପୂ ର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଅନଧିକୃତ ଅବସ୍ଥ ।ରେ ରହିଗଲା। ଲୋକମାନେ ପରମେଶ୍ୱ ରଙ୍କ ବଚନର ଆଲୋକରୁ ବଞ୍ଚ ିତ ହେଲେ। ଭ୍ର ।ନ୍ତ ି ଓ ଅନ୍ଧ ବିଶ୍ୱ ।ସର ଅନ୍ଧ କାର ସତ୍ୟ ଧର୍ମ ସମ୍ବନ୍ଧ 1ୟ ଜ୍ଞ ।ନକୁ ଲୁପ୍ତ କରିଦେବାକୁ ଧମକ ଦେଉଥିଲା। ପୃଥିବୀରେ ପରମେଶ୍ୱ ରଙ୍କ କଳିସିଆ, ଏହି ଦୀର୍ଘ ଓ ନିର୍ଦ୍ଦୟ ନିର୍ଯାତନାର ସମୟରେ, ଯେପରି ନିର୍ବାସନକାଳରେ ବାବିଲୋନରେ ବନ୍ଦ 1 ରଖାଯାଇଥିବା ଇସ୍ର ।ଏଲ ସନ୍ତ ।ନମାନେ ବନ୍ଦ 1 ଥିଲେ, ସେହିପରି ସତ୍ୟ ରୂପେ ବନ୍ଦ 1ତ୍ୱ ରେ ଥିଲା।" Prophets and Kings, 714.

ବାବିଲୋନରେ ସତ୍ତରି ବର୍ଷର ବନ୍ଦୀବାସ ଥୁଆତୀରା ମଣ୍ଡଳୀ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ଥୁଆତୀରା ମଣ୍ଡଳୀ ସେହି କାରଣରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିବା ପରିଣାମ, ଯାହା ପର୍ଗାମ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ପର୍ଗାମ ସମ୍ରାଟ କନଷ୍ଟାଣ୍ଟିନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକୀକୃତ, ଯିଏ ମୂର୍ତ୍ତିପୂଜାକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ ଧର୍ମ ସହିତ ମିଶାଇଥିଲେ। ତାଙ୍କର ମୂର୍ତ୍ତିପୂଜାର ପ୍ରତୀକ ସୂର୍ଯ୍ୟ-ଉପାସନା ଥିଲା। ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଥୁଆତୀରାର ସତ୍ତରି ବର୍ଷ ପାଇଁ ବନ୍ଦୀବାସକୁ ନିଆଯିବାର ବାଇବେଲୀୟ କାରଣ ଏହା ଥିଲା ଯେ, ସେମାନଙ୍କର ରାଜାମାନେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଘେରି ରହିଥିବା ମୂର୍ତ୍ତିପୂଜକ ଜାତିମାନଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ଓ ମିଳିତ ଚୁକ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ, ଯାହା ଦେବବାକ୍ୟ ବିରୋଧରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ବିଦ୍ରୋହ ଥିଲା। ଈଶ୍ୱର ପୁନଃ ପୁନଃ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ସତର୍କ କରିଥିଲେ ଯେ, ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଘେରି ରହିଥିବା ଜାତିହୀନ ଅନ୍ୟଜାତିମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶିଯିବେ ନାହିଁ। ଦଶ ଆଜ୍ଞା—ଯାହାର ନିଷ୍ଠାବାନ ରକ୍ଷକ ଭାବେ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା—ମୂର୍ତ୍ତିପୂଜାକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ନିଷେଧ କରେ। ପ୍ରଭୁ ଯେତେବେଳେ ହୋରେବର ଗୁହା ପାଖରେ ମୋଶାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅତିକ୍ରମ କରି ନିଜ ସ୍ୱଭାବ ପ୍ରକାଶ କଲେ, ସେ ଦୁଇଥର ଆମେ ଯେ ସତର୍କବାଣୀକୁ ସୂଚିତ କରୁଛୁ, ତାହାକୁ ସମ୍ମିଳିତ କରିଥିଲେ।

> ତେବେ ସେ କହିଲେ, ଦେଖ, ମୁଁ ଏକ ଚୁକ୍ତି କରୁଛି; ତୁମ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ମୁଁ ଏମିତି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବି, ଯାହା ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀରେ କିମ୍ବା କୌଣସି ଜାତିମଧ୍ୟରେ କେବେ କରାଯାଇନାହିଁ; ଏବଂ ଯେ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତୁମେ ଅଛ, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖିବେ; କାରଣ ମୁଁ ତୁମ ସହିତ ଯାହା କରିବି, ତାହା ଭୟାନକ ହେବ। ଆଜି ମୁଁ ତୁମକୁ ଯାହା ଆଜ୍ଞା କରୁଛି, ତାହା ପାଳନ କର; ଦେଖ, ମୁଁ ତୁମ ସମ୍ମୁଖରୁ ଅମୋରୀୟଙ୍କୁ, କନାନୀୟଙ୍କୁ, ହିତ୍ତୀୟଙ୍କୁ, ପରିଜ୍ଜୀୟଙ୍କୁ, ହିବ୍ବୀୟଙ୍କୁ ଏବଂ ଯିବୂସୀୟଙ୍କୁ ଖେଦାଇଦେଉଛି। ତୁମେ ନିଜ ପ୍ରତି ସାବଧାନ ରହ, ଯେଉଁ ଦେଶକୁ ତୁମେ ଯାଉଛ, ସେହି ଦେଶର ବାସିନ୍ଦାମାନଙ୍କ ସହ ଚୁକ୍ତି ନ କର, ନହେଲେ ତାହା ତୁମ ମଧ୍ୟରେ ଫାନ୍ଦ ହେବ। କିନ୍ତୁ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କର ବେଦୀଗୁଡ଼ିକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିବ, ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତିମାଗୁଡ଼ିକୁ ଭାଙ୍ଗିଦେବ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଉପବନଗୁଡ଼ିକୁ କାଟିଦେବ। କାରଣ ତୁମେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଦେବତାଙ୍କୁ ଉପାସନା କରିବ ନାହିଁ; କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ, ଯାହାଙ୍କ ନାମ ଈର୍ଷାଳୁ, ସେ ଜଣେ ଈର୍ଷାଳୁ ଈଶ୍ୱର। ଏହା ନ ହେଉ ଯେ ତୁମେ ସେହି ଦେଶର ବାସିନ୍ଦାମାନଙ୍କ ସହ ଚୁକ୍ତି କର, ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ ଦେବତାମାନଙ୍କ ପଛରେ ବ୍ୟଭିଚାର କରନ୍ତି, ନିଜ ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ବଳି ଦିଅନ୍ତି, ଏବଂ କେହି ତୁମକୁ ଡାକିଲେ ତୁମେ ତାହାର ବଳିଭୋଜନରୁ ଖାଅ; ଏବଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କର କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ତୁମ ପୁଅମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଗ୍ରହଣ କର, ଓ ସେମାନଙ୍କର କନ୍ୟାମାନେ ନିଜ ଦେବତାମାନଙ୍କ ପଛରେ ବ୍ୟଭିଚାର କରି ତୁମ ପୁଅମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନିଜ ଦେବତାମାନଙ୍କ ପଛରେ ବ୍ୟଭିଚାର କରାନ୍ତି। ଯାତ୍ରାପୁସ୍ତକ 34:10–16.

ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେ ଦରେ ମାତ୍ର ଦୁଇଥର ଈଶ୍ୱ ର ପ୍ର ।ଚୀନ ଇସ୍ର ।ଏଲଙ୍କ ୁ ସତର୍କ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ପ୍ର ।ଚୀନ ଇସ୍ର ।ଏଲଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ଆଜ୍ଞ ।ସମ୍ବନ୍ଧ ରେ ବାଇବେଲରେ ଅନେକ ଅନ୍ୟ ସାକ୍ଷ ୍ୟ ମଧ୍ୟ ରହିଛି—ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ଚାରିପାଖରେ ଥିବା ମୂର୍ତ୍ତ ିପୂଜକ ଜାତିମାନଙ୍କ ସହ କୌଣସି ଚୁକ୍ତ ି କରିବେ ନାହିଁ। ସେହି ସମସ୍ତ ସମଝୌତା ପ୍ର ।ଚୀନ ଇସ୍ର ।ଏଲଙ୍କ ଦ୍ୱ ।ରା ଈଶ୍ୱ ର ଏବଂ ତାଙ୍କ ର ଧର୍ମଶାସିତ ଶାସନକୁ ପ୍ର ତ୍ୟ ।ଖ୍ୟ ।ନ କରିବାରୁ ଆରମ୍ଭ ହେଲା। ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ରାଜାକୁ ଇଚ୍ଛ ।କଲେ, ଈଶ୍ୱ ର ସେମାନଙ୍କ ୁ ଜଣେ ରାଜା ରଖିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଲେ, ଏବଂ ସେହି ସମୟରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଅଧିକାଂଶ ରାଜାମାନେ—ବିଶେଷତଃ ଉତ୍ତ ର ଦଶ ଗୋତ୍ର ର ପ୍ର ତ୍ୟେ କ ରାଜା—ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦ ିଷ୍ଟ ଆଜ୍ଞ ।କୁ ଅବହେଳା କଲେ। ଇସ୍ର ।ଏଲକୁ ତାଙ୍କ ଚାରିପାଖରେ ଥିବା ମୂର୍ତ୍ତ ିପୂଜକ ଜାତିମାନଙ୍କ ଠାରୁ ପୃଥକ ଓ ବିଶିଷ୍ଟ ରହିବାକୁ ଯେ ସିଦ୍ଧ ।ନ୍ତ ଆବଶ୍ୟ କ

କରୁଥିଲା, ତାହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଗଲା, ଏବଂ ଏହା ସେହି ସମଝୌତା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା ଯାହାର ପ୍ରତୀକ ପରେ କନଷ୍ଟାଣ୍ଟିନ ହେବେ। ପର୍ଗାମସ ଓ କନଷ୍ଟାଣ୍ଟିନ ଇସ୍ରାଏଲର ସେହି ରାଜାମାନଙ୍କର ବିଦ୍ରୋହକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି ଯେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀ ମଧ୍ୟରେ ମୂର୍ତ୍ତିପୂଜାକୁ ପ୍ରବେଶ କରାଇଥିଲେ। ରାଜା ସାଉଲରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଯେ ପତନ, ତାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ ମଣ୍ଡଳୀର ସେହି ଧର୍ମତ୍ୟାଗର ପୂର୍ବଛବି ଥିଲା, ଯାହା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବାବିଲରେ ବନ୍ଦୀତ୍ୱକୁ ନେଇଗଲା। ରାଜା ସାଉଲରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ବାବିଲର ବନ୍ଦୀତ୍ୱ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଇଥିବା ପବିତ୍ର ଇତିହାସକୁ ପର୍ଗାମସ ମଣ୍ଡଳୀ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକୀକୃତ କରାଯାଇଛି। ତାହା ପରେ ଆସିଥିବା ସତ୍ତରି ବର୍ଷର ବନ୍ଦୀତ୍ୱ ଥିୟାଟୀରା ମଣ୍ଡଳୀ ଥିଲା।

ଏଫେସୁସ୍ ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ଦେଶକୁ ଜୟ କରିବା ପାଇଁ ଅଗ୍ରସର ହେଉଥିବା କଳିସିୟାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଏଫେସୁସ୍ ମୋଶାଙ୍କର ସମୟ ଏବଂ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କୁ ମିଶରର ଦାସ୍ୟବନ୍ଧନରୁ ମୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଥିବା ଘଟଣାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

> "ଏହି ଶେଷ ପିଢ଼ୀ ପାଇଁ ବାଇବେଲ ତାହାର ଧନଭଣ୍ଡାରକୁ ସଞ୍ଚୟ କରି ଏକାତ୍ର ବାନ୍ଧି ରଖିଛି। ପୁରାତନ ନିୟମର ଇତିହାସର ସମସ୍ତ ମହାନ ଘଟଣା ଏବଂ ଗମ୍ଭୀର କାର୍ଯ୍ୟସମୂହ ଏହି ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ମଣ୍ଡଳୀରେ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହୋଇଆସିଛି, ଏବଂ ହେଉଛି।" Selected Messages, book 3, 338, 339.

ମିଶରରୁ ଉଦ୍ଧାର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଇତିହାସ ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କରେ ପୁନରାବୃତ ହୁଏ। ତେଣୁ, ସେହି ଇତିହାସ ମିଲରାଇଟ୍ ଇତିହାସରେ ମଧ୍ୟ ପୁନରାବୃତ ହୋଇଥିଲା। ଏହିକାରଣରୁ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ମିଲରାଇଟ୍ ଇତିହାସକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବା ପାଇଁ ପୁନଃପୁନି ସେହି ଇତିହାସକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରନ୍ତି। ସେ 1844 ମସିହାର ମହା ନିରାଶାକୁ ସେହି ହିବ୍ରୁମାନଙ୍କର ନିରାଶା ସହିତ ସମନ୍ୱିତ କରନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଲୋହିତ ସାଗର ସମ୍ମୁଖରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଥିଲେ ଏବଂ ଫାରାଓଙ୍କ ସେନା ସେମାନଙ୍କ ପଛଦିଗରୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ିଆସୁଥିଲା। ସେ ମିଶରରୁ ଉଦ୍ଧାରର ଇତିହାସକୁ ମସୀହଙ୍କ ସମୟ ସହିତ ମଧ୍ୟ ସମନ୍ୱିତ କରନ୍ତି; ତେଣୁ, କ୍ରୁଶରେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କର ନିରାଶା ଲୋହିତ ସାଗର ପାଖରେ ଘଟିଥିବା ନିରାଶା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକୀକୃତ ହୋଇଥିଲା, ଯାହା ପୁନରାୟ 1844 ମସିହାର ମହା ନିରାଶାକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତୀକୀକୃତ କରିଥିଲା। କ୍ରୁଶର ନିରାଶା ଏଫିସସ ମଣ୍ଡଳୀର ଆରମ୍ଭକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା। ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ଆରମ୍ଭକାଳରେ ମୋଶାଙ୍କ ସମୟ, ଯାହାକି ଏଫିସସ ମଣ୍ଡଳୀ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି, ସେହିପରି ମସୀହଙ୍କ ସମୟରେ ଆଧୁନିକ ଇସ୍ରାଏଲର ଆରମ୍ଭକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତୀକୀକୃତ କରିଥିଲା। ଉଭୟ ଇତିହାସ ଏଫିସସ ମଣ୍ଡଳୀ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ। ଆମେ ଏଠାରେ ଯେ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଚିହ୍ନଟ କରୁଛୁ, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ବର୍ଷାନୁବର୍ଷ ଧରି Future for America ଦ୍ୱାରା ସାର୍ବଜନୀନ ଭାବେ ପ୍ରାୟତଃ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି; ତେଣୁ ମୁଁ କେବଳ ଏକ ସାରାଂଶମୂଳକ ଅବଲୋକନ ପ୍ରଦାନ କରୁଛି।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଇତିହାସରେ ଆମେ ସେହି ନୂତନ ନିୟମର ଲୋକମାନଙ୍କର ଆରମ୍ଭକୁ ଦେଖୁଛୁ, ଯେମାନେ ପୂର୍ବତନ ନିୟମର ନିର୍ବାଚିତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରାଯାଉଥିବା ସମୟରେ ଉତ୍ଥାପିତ ହେଉଛନ୍ତି। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଇତିହାସ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ଶେଷ, ଏବଂ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ଆରମ୍ଭକାଳରେ ମିଶରରୁ ଉଦ୍ଧାରର ଇତିହାସରେ ଏକ ପୂର୍ବରୁ ନିର୍ବାଚିତ ନିୟମର ଜନସମୂହ ଥିଲେ, ଯେମାନଙ୍କୁ ଏକ ନୂତନ ନିୟମର ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପରିତ୍ୟାଗ କରାଯାଇଥିଲା।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଇତିହାସରେ, ପୂର୍ବତନ ନିର୍ବାଚିତ ଲୋକମାନେ ଯିରୁଶାଲେମର ଧ୍ୱଂସ ସହିତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ 70 ମସିହାରେ ନିଜମାନଙ୍କର ଅନ୍ତିମ ପରିଣତିକୁ ପହଞ୍ଚିଲେ। ଆରମ୍ଭରେ, ମୋଶାଙ୍କ ସମୟରେ, ପୂର୍ବତନ ନିର୍ବାଚିତ ଲୋକମାନେ ଚାଳିଶ ବର୍ଷର ଅବଧିରେ ମରୁଭୂମିରେ ନଶିଗଲେ, ଏବଂ ଯେପରି ଏଫିସୀୟ ମଣ୍ଡଳୀ-ଯୁଗର ପ୍ରେରିତମାନେ ସୁସମାଚାରକୁ ସମଗ୍ର ଜଗତକୁ ବହନ କରିଥିଲେ, ସେପରି ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ଦେଶକୁ ସନ୍ଦେଶ ବହନ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନୂତନ ନିର୍ବାଚିତ ଲୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧି ଭାବେ ଯିହୋଶୂୟ ଓ କାଲେବ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେଲେ।

ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷ, ଏବଂ ଆଧୁନିକ ଇସ୍ରାଏଲର ଆରମ୍ଭ ମଧ୍ୟ, ସମସ୍ତେ ଏକ ପୂର୍ବତନ ଚୟିତ ଜନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଏକ ନୂତନ ଚୟିତ ଜନଙ୍କ ପାଖକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ। ଦୁଇ କିମ୍ବା ତିନିଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟରେ କୌଣସି ବିଷୟ ସ୍ଥିର ହୁଏ; ଏବଂ ଏହି ତିନୋଟି ସାକ୍ଷ୍ୟ-ଶ୍ରେଣୀର ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ପୂର୍ବତନ ଚୟିତ ଜନଙ୍କ ପରିତ୍ୟାଗକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଏବଂ ଏହି ସାକ୍ଷୀମାନେ ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗାଙ୍କର ମୁଦ୍ରା ବହନ କରନ୍ତି—ସେହି ଜଣେ, ଯିଏ ଆରମ୍ଭରୁ ଶେଷକୁ ଘୋଷଣା କରନ୍ତି। ଯେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱର ଏକଶେ ଚଉଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ସହିତ ନିୟମରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ, ସେତେବେଳେ ଏକ ପୂର୍ବତନ ଚୟିତ ଜନ ଥିବେ, ଯାହାକୁ ଅତିକ୍ରମ କରାଯିବ। ଈଶ୍ୱର ଅସ୍ପଷ୍ଟତାର କର୍ତ୍ତା ନୁହନ୍ତି; ସେ କେବେ ମଧ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋନ୍ତି ନାହିଁ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟ କେବେ ବିଫଳ ହୁଏ ନାହିଁ।

ମିଶରରୁ ମୁକ୍ତି ଏବଂ ଯୋଷୁଆଙ୍କ ମାଧମରେ ଈଶ୍ୱର ସାଧନ କରିଥିବା ବିଜୟଗୁଡ଼ିକ ଏଫିସସ ମଣ୍ଡଳୀ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି, କିନ୍ତୁ ଏଫିସସର ନିୟତି ଥିଲା ଯେ ସେ ତାହାର ପ୍ରଥମ ପ୍ରେମକୁ ହରାଇବ। ଯେତେବେଳେ ଯୋଷୁଆ ବିଶ୍ରାମକୁ ରଖାଗଲେ, ଅନ୍ୟ ଏକ ପିଢ଼ୀ ଉଦ୍ଭବ ହେଲା, ଯାହା ସ୍ମିର୍ଣା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଯୁଗକୁ ଚିହ୍ନିତ କଲା। ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ଦେଶକୁ ଶୁଦ୍ଧ କରିବାରେ ଯୋଷୁଆଙ୍କ ଅଦ୍ଭୁତ କାର୍ଯ୍ୟ କେବେ ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇନଥିଲା, କାରଣ ଲୋକମାନେ ନିଜେମାନଙ୍କୁ ନେଇ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇପଡ଼ିଲେ ଏବଂ ଯୋଷୁଆଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କଲେ। ସେମାନେ ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମ ପ୍ରେମକୁ ହରାଇଦେଲେ। ସେହି ଯୁଗ ଚାଲିରହିଲା ଯାଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କଲା ଏବଂ ଶାମୁଏଲ ଶାଉଲଙ୍କୁ ରାଜାଭିଷେକ କଲେ, ଏହିପରି ପର୍ଗାମସ ମଣ୍ଡଳୀର ଯୁଗର ଆରମ୍ଭ ହେଲା।

ଏସିଆ ମାଇନରରର ସ୍ମୁର୍ଣା ନାମକ ଏକ ମଣ୍ଡଳୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ସନ୍ଦେଶ ଆସିଥିଲା, ଏବଂ ସେପରି ଦ୍ୱିତୀୟ ଓ ତୃତୀୟ ଶତାବ୍ଦୀ ସମୟରେ ସମଗ୍ର ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ମଣ୍ଡଳୀଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଥିଲା। ସେହି ସମୟ ଏପରି ଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ପୌତ୍ତଳିକତା ପୃଥିବୀରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ପ୍ରଭୁତ୍ୱ ପାଇଁ ତାହାର ଶେଷ ପ୍ରତିରୋଧ କରୁଥିଲା। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଧର୍ମ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଦ୍ରୁତଗତିରେ ପ୍ରସାରିତ ହୋଇଥିଲା, ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେ ସମଗ୍ର ଜଗତରେ ତାହା ପରିଚିତ ହୋଇପଡ଼ିଥିଲା। କେହି ହୃଦୟର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦ୍ୱାରା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ; ଅନ୍ୟେମାନେ, ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଥିବା ଯୁକ୍ତିର ଶକ୍ତିର କାରଣରେ; ଏବଂ ଆଉ କେହି, ପୌତ୍ତଳିକତାର ପକ୍ଷ କ୍ଷୀଣ ହେଉଥିବାକୁ ଦେଖିପାରୁଥିଲେ ବୋଲି, ଏବଂ ନୀତିଗତ ହିସାବରେ ସେହି ପକ୍ଷକୁ ଗଲେ ଯାହା ବିଜୟୀ ହେବାର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଉଥିଲା। ଏହି ପରିସ୍ଥିତିଗୁଡ଼ିକ ମଣ୍ଡଳୀର ଆତ୍ମିକତାକୁ ଦୁର୍ବଳ କରିଦେଲା। ପ୍ରେରିତିକ ମଣ୍ଡଳୀର ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଆତ୍ମା କ୍ରମେ ହାରାଇଗଲା। ଏହା ଏକ ଏପରି ଦାନ, ଯାହାକୁ ଯେଉଁ ମଣ୍ଡଳୀଙ୍କ ନିକଟେ ଅର୍ପିତ କରାଯାଏ, ତାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସର ଏକତାରେ ଆଣିଥାଏ। ଯେତେବେଳେ ସତ୍ୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତାମାନେ ଆଉ ରହିଲେ ନାହିଁ, ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷାଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ରୁତଗତିରେ ପ୍ରସାରିତ ହେଲା; ଯୁନାନୀମାନଙ୍କର ଦାର୍ଶନିକତା ଶାସ୍ତ୍ରର ଏକ ଭ୍ରାନ୍ତ ବ୍ୟାଖ୍ୟାକୁ ଜନ୍ମ ଦେଲା, ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବାରମ୍ବାର ନିନ୍ଦିତ ପ୍ରାଚୀନ ଫରିସୀମାନଙ୍କର ସ୍ୱୟଂଧର୍ମିକତା ପୁନର୍ବାର ମଣ୍ଡଳୀର ମଝିରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା। କନସ୍ଟାଣ୍ଟିନଙ୍କର ଶାସନକାଳ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଦୁଇ ଶତାବ୍ଦୀରେ, ସେହି ସମସ୍ତ ଅନର୍ଥ ପାଇଁ ଭିତ୍ତି ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା, ଯେଗୁଡ଼ିକ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଦୁଇ ଶତାବ୍ଦୀରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ବିକଶିତ ହେଲା। ଏହି ସମୟାବଧିରେ, ରୋମ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ଅନେକ ଅଞ୍ଚଳରେ ସହୀଦତ୍ୱ ଲୋକପ୍ରିୟ ହୋଇଉଠିଲା। ଏହା କିଏତେ ଅଦ୍ଭୁତ ଲାଗୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ତଥାପି ଏହା ସତ୍ୟ। ଏହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟମାନେ ଓ ପୌତ୍ତଳିକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଦ୍ୟମାନ ସମ୍ପର୍କର ପରିଣାମ ଥିଲା।

"ରୋମୀୟ ଜଗତରେ ସମସ୍ତ ଜାତିର ଧର୍ମକୁ ସମ୍ମାନ କରାଯାଉଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନମାନେ କୌଣସି ଜାତି ନୁହେଁ; ସେମାନେ ମାତ୍ର ଏକ ଘୃଣିତ ଜାତିର ଏକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଥିଲେ। ତେଣୁ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସମସ୍ତ ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକଙ୍କର ଧର୍ମକୁ ନିରନ୍ତର ନିନ୍ଦା କରିଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଗୁପ୍ତ ସଭାମାନେ କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ନିଜମାନଙ୍କର ସବୁଠୁ ନିକଟତମ ଆତ୍ମୀୟ ଓ ସର୍ବାଧିକ ଅନ୍ତରଙ୍ଗ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କର ରୀତି-ନୀତି ଓ ଆଚରଣରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ପୃଥକ କରିଦେଉଥିଲେ, ସେମାନେ ଅନ୍ୟଧର୍ମୀୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସନ୍ଦେହର ବିଷୟ ହୋଇଯାଉଥିଲେ, ଏବଂ ପ୍ରାୟତଃ ନିର୍ଯାତନାର ପାତ୍ର ମଧ୍ୟ ହେଉଥିଲେ। ବହୁ ସମୟରେ, ଯେତେବେଳେ ଶାସକମାନଙ୍କ ମନରେ ବିରୋଧର କୌଣସି ଭାବନା ଥିଲା ନାହିଁ, ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ନିଜେ ନିଜଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଯାତନା ଆଣିଥିଲେ। ଏହି ମନୋଭାବର ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, ଇତିହାସ କାର୍ଥେଜର ବିଶପ୍ ସାଇପ୍ରିଆନଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟର ବିବରଣୀ ଦେଇଥାଏ। ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ଦଣ୍ଡାଦେଶ ପାଠ କରାଗଲା, ସେତେବେଳେ ଶୁଣୁଥିବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନମାନଙ୍କର ଭିଡ଼ରୁ ଏକ ସାମୁହିକ ରବ ଉଠିଲା; ସେମାନେ କହିଲେ, 'ଆମେ ତାଙ୍କ ସହିତ ମରିବୁ।'"

"ଯେ ଆତ୍ମାଭାବରେ ଅନେକ ନାମମାତ୍ର ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ମୃତ୍ୟୁକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ, ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେ ଅନାବଶ୍ୟକ ଭାବରେ ସରକାରର ଶତ୍ରୁତାକୁ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତେଜିତ କରିଥିଲେ, ସେହି କଥାର ସମ୍ଭବତଃ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ୩୦୩ରେ ସମ୍ରାଟ ଡାୟୋକ୍ଲେଶିଆନ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହାୟକ ଗାଲେରିଉସଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଯାତନା-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଆଜ୍ଞାପତ୍ର ଜାରି ହେବା ସହ ବହୁତ ସମ୍ପର୍କ ଥିଲା। ସେହି ଆଜ୍ଞାପତ୍ର ତାହାର ସ୍ୱଭାବରେ ସାର୍ବଜନୀନ ଥିଲା, ଏବଂ ଦଶ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କମ୍ ବେଶି କଠୋରତା ସହିତ ପ୍ରବଳ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଇଥିଲା।" Steven Haskell, The Story of the Seer of Patmos, 50. 51.

ଯଦ୍ୟ ପି ସ୍ମୁର୍ନା ସେହି ଦୁଇଟି କଲିସିଆ ମଧ ରୁ ଗୋଟିଏ, ଯେଉଁମାନେ ପ୍ର ଭୁଙ୍କ ଠାରୁ କୌଣସି ତାଡନା ପାଆନ୍ତି ନାହିଁ, ତଥାପି ଇତିହାସ ସାକ୍ଷ ୟ ଦେଇଥାଏ ଯେ ସେହି ସମୟଖଣ୍ଡ ରେ ଯେମାନେ ସହୀଦ ହୋଇଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ ରୁ କିଛିଙ୍କ ର ପ୍ରେ ରଣା ଦୈବୀ ପ୍ରେ ରଣା ଉପରେ ନୁହେଁ, ବରଂ ମାନବୀୟ ଉତ୍ସ ାହ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଥିଲା। ବିଚାରକର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କ ର ପୁସ୍ତ କ ଯିହୋଶୂୟଙ୍କ ର ମୃତ୍ୟୁ କୁ ଉଲ୍ଲେ ଖ କରି ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି, ଏବଂ ସେହି ପୁସ୍ତ କରେ ଏକ ପଦ ଦୁଇଥର ପୁନରୁକ୍ତ ହୋଇଛି, ଯାହା ବିଚାରକର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କ ର ଇତିହାସକୁ ପରିଭାଷିତ କରେ। ସେହି ପଦଟି ଦ୍ୱିତୀୟଥର ଉଦ୍ଧୃତ ହୋଇଥିବା ସ୍ଥ ାନଟି ହେଉଛି ପୁସ୍ତ କର ଶେଷ ପଦ। ପୁସ୍ତ କର ପ୍ର ଥମ ପଦ ଯିହୋଶୂୟଙ୍କ ଯୁଗର ଶେଷକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଏବଂ ଶେଷ ପଦଟି ସମଗ୍ର ଇତିହାସକୁ ସଂକ୍ଷେ ପରେ ପ୍ର କାଶ କରେ।

> ଯିହୋଶୂୟଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଏହା ଘଟିଲା ଯେ, ଇସ୍ରାଏଲର ସନ୍ତାନମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପଚାରି କହିଲେ, କାନାନୀମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ଆମ ପକ୍ଷରୁ ପ୍ରଥମେ କିଏ ଉପରକୁ ଯିବ?... ସେହି ଦିନମାନଙ୍କରେ ଇସ୍ରାଏଲରେ କୌଣସି ରାଜା ନଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମଣିଷ ନିଜ ଚକ୍ଷୁରେ ଯାହା ଠିକ୍ ଲାଗୁଥିଲା, ସେହିକଥା କରୁଥିଲା... ସେହି ଦିନମାନଙ୍କରେ ଇସ୍ରାଏଲରେ କୌଣସି ରାଜା ନଥିଲେ; ପ୍ରତ୍ୟେକ ମଣିଷ ନିଜ ଚକ୍ଷୁରେ ଯାହା ଠିକ୍ ଲାଗୁଥିଲା, ସେହିକଥା କରୁଥିଲା। ବିଚାରକର୍ତ୍ତା 1:1; 17:16; 21:25.

ସ୍ମୁର୍ଣ୍ଣାର ଇତିହାସରେ ଯେପରି, "ସ୍ୱୟଂ" ଆରମ୍ଭରୁ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ ପ୍ରମୁଖ ବିଷୟ ଥିଲା। କାରଣ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ରାଜା ନଥିଲା, ତେଣୁ ସେମାନେ ଯାହା କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ, ତାହାହିଁ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିଲେ। ନିର୍ଦ୍ଦେଶନର ଅଭାବ ହେଉଛି ସେହି ବିଷୟ, ଯାହାକୁ ହାସ୍କେଲ୍ ସ୍ମୁର୍ଣ୍ଣାର ଇତିହାସରେ ଚିହ୍ନଟ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଯାହା କ୍ରିୟାଶୀଳ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଆତ୍ମାର ଅନୁପସ୍ଥିତି ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହୋଇଥିଲା। ଉଭୟ ଇତିହାସରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନର ଅଭାବ ଏହିପରି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ଦ୍ୱାର ଖୋଲିଦେଇଥିଲା, ଯାହା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିର ନିଜସ୍ୱ ପ୍ରେରଣାର ଆଧାରରେ ହୋଇଥାଏ। ଏଫିସସ୍ ମିଶରରୁ ମୁକ୍ତିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ବିଚାରକମାନଙ୍କର ପୁସ୍ତକରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ଇତିହାସ ସ୍ମୁର୍ଣ୍ଣା ମଣ୍ଡଳୀ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ। ରାଜା ସାଉଲରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ବାବିଲୋନୀୟ ବନ୍ଦୀତ୍ୱ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଇତିହାସ ପର୍ଗାମସ୍ ମଣ୍ଡଳୀ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ, ଏବଂ ବାବିଲୋନର ବନ୍ଦୀତ୍ୱ ଥୁଆତୀରା ମଣ୍ଡଳୀ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ।

ପ୍ରବର୍ତ୍ତକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନିତ ଘଟଣାସ୍ୱରୂପ ସହ ସମ୍ମତିରେ, ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କ, ମୁଦ୍ରାମାନଙ୍କ ଓ ତୂରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଚାରି ଓ ତିନିର ଏକ ବିଭାଜନ ରହିଛି; ଏବଂ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ଇତିହାସର ପ୍ରଥମ ଚାରି ମଣ୍ଡଳୀ ମିଶରୀୟ ବନ୍ଦୀତ୍ୱରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ବାବିଲୋନୀୟ ବନ୍ଦୀତ୍ୱରେ ସମାପ୍ତ ହୁଏ, କାରଣ ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗା ସଦା ଶେଷକୁ ଆରମ୍ଭ ସହିତ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ଆଧୁନିକ ଇସ୍ରାଏଲର ଇତିହାସର ପ୍ରଥମ ଚାରି ମଣ୍ଡଳୀ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ରୋମୀୟ ଅଧିକାରତଳେ ଅଧୀନତାରୁ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଏବଂ ସେହି ଚାରି ମଣ୍ଡଳୀ ଆତ୍ମିକ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ରୋମ ତଳେ ଏକ ହଜାର ଦୁଇଶେ ଷାଠି ବର୍ଷ ଧରି ଅଧୀନତା ସହିତ ସମାପ୍ତ ହୁଏ।

ଥୟାତୀରା ପରେ ଯାହା ଆସିଲା ସେହିଟି ହେଉଛି ସାର୍ଦ୍ଦିସ୍, ଯାହାର ଆରମ୍ଭ ହେଲା ସେମାନେ ଥୟାତୀରା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକୀକୃତ ବାବିଲୋନୀୟ ବନ୍ଦୀତ୍ୱରୁ ବାହାରି ଆସିବାବେଳେ। ସାର୍ଦ୍ଦିସ୍ ସେହି ମଣ୍ଡଳୀ ଯାହାର ଏକ ନାମ ଥିଲା ଯେ ସେ ଜୀବନ୍ତ, କିନ୍ତୁ ସେ ଜୀବନ୍ତ ନଥିଲା। ଜୀବନର ତାହାର ପ୍ରକାଶିତ ଦାବି ମିଥ୍ୟା ଥିଲା। ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର କଥା, ସାତୋଟି ମଣ୍ଡଳୀମଧ୍ୟରୁ ସାର୍ଦ୍ଦିସ୍ ଏମିତି ଏକ ଶବ୍ଦ ଯାହାର କୌଣସି ସଂଜ୍ଞା ନାହିଁ। ଇତିହାସ ଏବଂ ପଦ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟ ଆଧାରରେ ସାର୍ଦ୍ଦିସ୍ ପାଇଁ ସଂଜ୍ଞାମାନ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରାଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ ଏହି ନାମର କୌଣସି ବ୍ୟୁତ୍ପତ୍ତିଗତ ସଂଜ୍ଞା ନାହିଁ। ଏହାର ଏକ ନାମ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ତଥାପି ନାହିଁ।

> "କିନ୍ତୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ମନ୍ଦିର ମହିମାରେ ପ୍ରଥମଟିଙ୍କ ସମକକ୍ଷ ହୋଇନଥିଲା; ଏବଂ ପ୍ରଥମ ମନ୍ଦିର ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଥିବା ଦିବ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତିର ସେହି ଦୃଶ୍ୟମାନ ଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ଏହା ପବିତ୍ରୀକୃତ ହୋଇନଥିଲା। ଏହାର ଉତ୍ସର୍ଗକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିବା ପାଇଁ ଅଲୌକିକ ଶକ୍ତିର କୌଣସି ପ୍ରକାଶ ହୋଇନଥିଲା। ନୂତନଭାବେ ନିର୍ମିତ ପବିତ୍ରାଳୟକୁ ପୂରଣ କରୁଥିବା କୌଣସି ମହିମାମୟ ମେଘ ଦେଖାଯାଇନଥିଲା। ଏହାର ବେଦୀ ଉପରେ ଥିବା ବଳିକୁ ଭସ୍ମ କରିବା ପାଇଁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ କୌଣସି ଅଗ୍ନି ଅବତରିତ ହୋଇନଥିଲା। ପରମ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ କେରୁବମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶେକିନା ଆଉ ବାସ କରୁନଥିଲା; ସେଠାରେ ସନ୍ଧିର ସିନ୍ଦୁକ, କୃପାସନ, ଏବଂ ସାକ୍ଷ୍ୟର ଫଳକଗୁଡ଼ିକ ମିଳୁନଥିଲା। ଅନୁସନ୍ଧାନଶୀଳ ଯାଜକଙ୍କୁ ଯେହୋବାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଜଣାଇବା ପାଇଁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ କୌଣସି ସ୍ୱର ଶୁଣାଯାଉନଥିଲା।" The Great Controversy, 24.

ବାବିଲୋନୀୟ ବନ୍ଦୀତ୍ୱ ପରେ ସେମାନେ ଯିରୁଶାଲେମ ଏବଂ ମନ୍ଦିରକୁ ପୁନର୍ନିର୍ମାଣ କଲେ। ତାହା ପରେ ସେମାନଙ୍କର ପୁନର୍ବାର ଏକ ନାମ ହେଲା, କାରଣ ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କର ନାମ ଯିରୁଶାଲେମରେ ସ୍ଥାପନ କରିବେ ବୋଲି ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ନାମ ତାଙ୍କର ଚରିତ୍ରକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ତାଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସନ୍ନିଧିର ଅଭାବ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଦେଲା ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ସେହି ନାମ ଥିଲା, ଯାହା ଜୀବନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା, କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଆଉ ସେହି ସନ୍ନିଧି ରହିଲା ନାହିଁ, ଯାହା ଜୀବନ ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ। ବାସ୍ତବରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଯାହା ଥିଲା, ସେହି କେବଳ ଧର୍ମସ୍ୱୀକାର ଓ ଆଡ଼ମ୍ବର ମାତ୍ର ଥିଲା।

ସାର୍ଦ୍ଦିସର ଶେଷ ସ୍ୱର ଏକ ଏଲିୟାଙ୍କ ବିଷୟରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କଲା, ଯିଏ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମହାନ ଓ ଭୟାନକ ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ଆସିବେ। ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲ ପାଇଁ ଯେରୁଶାଲେମର ବିନାଶ ହିଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମହାନ ଓ ଭୟଙ୍କର ଦିନ ଥିଲା। ଏହି କାରଣରୁ, ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ 70ADରେ ଯେରୁଶାଲେମର ବିନାଶକୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମହାନ ଓ ଭୟଙ୍କର ଦିନର ଏକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଭାବେ ଉଲ୍ଲେଖ କରନ୍ତି, ଯାହା ସାତଟି ଶେଷ ଦୁର୍ଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି। ଫିଲାଦେଲଫିଆର ମଣ୍ଡଳୀ ଜଙ୍ଗଲରେ ଡାକୁଥିବା ଯୋହନ ବପ୍ତିସ୍ମଦାତାଙ୍କର ସ୍ୱର ସହ ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଏହିପରି ଭାବରେ ସେହି ସ୍ୱର ୱିଲିଅମ୍ ମିଲରଙ୍କର ସ୍ୱରର ଏକ ପ୍ରତୀକ ହେଲା। ଯୋହନ ବପ୍ତିସ୍ମଦାତା ଓ ୱିଲିଅମ୍ ମିଲରଙ୍କର ସ୍ୱର ଲାଓଦିକିଆର ସନ୍ଦେଶକୁ ସେହି ଜନସମୂହଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲା, ଯେମାନେ ଭାବୁଥିଲେ ଯେ ସବୁ କିଛି ଠିକ୍ ଅଛି, ଯେତେବେଳେ ବାସ୍ତବରେ ସବୁ କିଛି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୁଲ ଥିଲା। ଯୋହନ ବପ୍ତିସ୍ମଦାତା ଓ ୱିଲିଅମ୍ ମିଲର—ଉଭୟେ—ଗଛର ମୂଳରେ କୁଠାର ରଖିଥିଲେ। ସାର୍ଦ୍ଦିସକୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ସନ୍ଦେଶ ଏହା ଥିଲା ଯେ, "ସାର୍ଦ୍ଦିସରେ ମଧ୍ୟ ତୁମ ପାଖରେ କେତେକ ନାମ ଅଛନ୍ତି, ଯେମାନେ ନିଜ ବସ୍ତ୍ରକୁ କଳୁଷିତ କରିନାହାନ୍ତି; ଏବଂ ସେମାନେ ଧଳା ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରି ମୋ ସହ ଚାଲିବେ, କାରଣ ସେମାନେ ଯୋଗ୍ୟ।" ଯୋହନ ବପ୍ତିସ୍ମଦାତା ଓ ୱିଲିଅମ୍ ମିଲର ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେମାନେ ସାର୍ଦ୍ଦିସ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ସମୟପର୍ଯ୍ୟାୟରୁ ବାହାରି ଆସିଥିଲେ ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହ ଚାଲିବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ଥିଲେ।

> "ହଜାର ହଜାର ଲୋକ ୱିଲିୟମ୍ ମିଲରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଚାରିତ ସତ୍ୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପ୍ରେରିତ ହେଲେ, ଏବଂ ଏଲିୟାଙ୍କ ଆତ୍ମା ଓ ଶକ୍ତିରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବକମାନେ ସେହି ସନ୍ଦେଶକୁ ଘୋଷଣା କରିବା ପାଇଁ ଉଠାଯାଇଲେ। ଯୀଶୁଙ୍କ ଅଗ୍ରଦୂତ ଯୋହନଙ୍କ ପରି, ଏହି ଗମ୍ଭୀର ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରଚାର କରୁଥିବାମାନେ ବୃକ୍ଷର ମୂଳରେ କୁଠାର ରଖିବାକୁ ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପଯୋଗ୍ୟ ଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବା ପାଇଁ ଆହ୍ୱାନ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ବୋଧ କଲେ। ସେମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କୁ ଜାଗୃତ କରିବା, ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରବଳ ଭାବେ ପ୍ରଭାବିତ କରିବା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ଚରିତ୍ରକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥିଲା। ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଆସିବାକୁ ଥିବା କ୍ରୋଧରୁ ପଳାଇବା ପାଇଁ ସେହି ଗମ୍ଭୀର ସଚେତନବାଣୀ ଶୁଣାଯାଇଲା, ସେତେବେଳେ ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ ଥିବା ଅନେକେ ସେହି ଆରୋଗ୍ୟଦାୟକ ସନ୍ଦେଶକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ; ସେମାନେ ନିଜ ଅବନତିକୁ ଦେଖିଲେ, ଏବଂ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପର ତୀକ୍ଷ୍ଣ ଅଶ୍ରୁ ଓ ଆତ୍ମାର ଗଭୀର ବ୍ୟଥା ସହିତ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନମ୍ର ହେଲେ। ଏବଂ ଯେପରି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିରାଜ କଲା, ସେମାନେ ଏହି ଘୋଷଣା ଧ୍ୱନିତ କରିବାରେ ସହାୟତା କଲେ, 'ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୟ କର, ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଗୌରବ ଦିଅ; କାରଣ ତାଙ୍କ ବିଚାରର ଘଣ୍ଟା ଆସିପହଞ୍ଚିଛି।'" Early Writings, 233.

ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ସାତଟି କଳିସିଆ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ଯୁଗରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଇତିହାସକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ସେହି ସାତଟି କଳିସିଆ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବର୍ଶୀ ମୋଶାଙ୍କ ଯୁଗରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଆଗମନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁରାତନ ଇସ୍ରାଏଲର ଇତିହାସକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

> "ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ପରୀକ୍ଷାମାନେ ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଆଗମନର ଠିକ ପୂର୍ବରୁ ସେମାନଙ୍କର ମନୋଭାବ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନ ପୂର୍ବରୁ ନିଜ ଅନୁଭବରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କର ସ୍ଥିତିକୁ ଚିତ୍ରଣ କରେ।"

> "ଶୈତାନଙ୍କର ଫାନ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ଆମ ପାଇଁ ସେହିପରି ନିଶ୍ଚୟରୂପେ ପତିତ ହୋଇଛି, ଯେପରି କାନାନ ଦେଶକୁ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ପ୍ରବେଶ ପୂର୍ବରୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପତିତ କରାଯାଇଥିଲା। ଆମେ ସେହି ଜନଙ୍କର ଇତିହାସକୁ ପୁନରାବୃତ୍ତ କରୁଛୁ।"

> “ସେମାନଙ୍କ ର ଇତିହାସ ଆମ ପାଇଁ ଗମ୍ଭ ୀର ସଚେତନବାଣୀ ହେବା ଉଚିତ୍। ପ୍ର ଭୁଙ୍କ ପାଖରେ ତାଙ୍କ ଜନଙ୍କ ପାଇଁ ଆଲୋକ ଥିବାବେଳେ, ଆମେ କେବେବି ଏହା ଆଶା କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ଯେ ଶୟତାନ ଶାନ୍ତ ଭାବେ ପାଶେ ଦାଁଡି ରହିବ ଏବଂ ସେମାନେ ଏହାକୁ ଗ୍ର ହଣ କରିବାରୁ ରୋକିବା ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ର ୟାସ କରିବ ନାହିଁ। ଆମେ ସାବଧାନ ହେବା ଉଚିତ୍ ଯେ ଇଶ୍ୱ ର ପଠାଇଥିବା ଆଲୋକକୁ ଆମେ ଅସ୍ୱ ୀକାର ନ କରୁ, କେବଳ ଏହି କାରଣରେ ଯେ ଏହା ଆମକୁ ପ୍ର ସନ୍ନ କରିବା ପ୍ର କାରରେ ଆସୁନାହିଁ.... ଯଦି କେହି ଏମିତି ଅଛନ୍ତ ି ଯେ ସେମାନେ ସ୍ୱ ୟଂ ଆଲୋକକୁ ଦେଖନ୍ତ ି ନାହିଁ ଏବଂ ଗ୍ର ହଣ କରନ୍ତ ି ନାହିଁ, ତେବେ ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ମାନଙ୍କ ର ପଥରେ ବାଧା ହୋଇ ଦାଁଡିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ।”
>
> “‘ମୁଁ ଆଜି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସ୍ୱର୍ଗ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ସାକ୍ଷୀ କରୁଛି, ଯେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଜୀବନ ଓ ମୃତ୍ୟୁ, ଆଶୀର୍ବାଦ ଓ ଶାପ ରଖିଛି; ତେଣୁ ତୁମେ ଜୀବନକୁ ବାଛ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ତୁମେ ଓ ତୁମ ବଂଶଧରମାନେ ବଞ୍ଚିପାରିବ; ଏବଂ ତୁମେ ତୁମ ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିବ, ତାଙ୍କ ସ୍ୱରକୁ ମାନିବ, ଓ ତାଙ୍କୁ ଦୃଢ଼ଭାବେ ଆଶ୍ରୟ କରିବ; କାରଣ ସେହି ତୁମ ଜୀବନ ଓ ତୁମ ଦିନମାନଙ୍କର ଦୀର୍ଘତା; ଯାହାଦ୍ୱାରା ତୁମେ ସେହି ଦେଶରେ ବାସ କରିପାରିବ, ଯାହା ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ, ଅବ୍ରାହାମଙ୍କୁ, ଇସ୍‌ହାକଙ୍କୁ ଓ ଯାକୁବଙ୍କୁ, ଦେବେ ବୋଲି ଶପଥ କରିଥିଲେ।’”
>
> “ଏହି ଗୀତ ଐତିହାସିକ ନୁହେଁ, ବରଂ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଥିଲା। ଯେପରି ଏହା ଅତୀତରେ ଈଶ୍ୱର ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କ ସହ କରିଥିବା ଅଦ୍ଭୁତ କାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଥିଲା, ସେପରି ଏହା ଭବିଷ୍ୟତର ମହାନ ଘଟଣାବଳୀଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପୂର୍ବସୂଚିତ କରିଥିଲା—ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଶକ୍ତି ଓ ମହିମାରେ ଦ୍ୱିତୀୟଥର ଆସିବେ, ସେତେବେଳେ ବିଶ୍ୱସ୍ତମାନଙ୍କର ଚୂଡାନ୍ତ ବିଜୟ।”
>
> “ପ୍ରେରିତ ପାଉଲ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବରେ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ଇସ୍ରାଏଲୀୟମାନଙ୍କର ଯାତ୍ରାକାଳୀନ ଅନୁଭବ ଏହି ବିଶ୍ୱଯୁଗରେ ବାସ କରୁଥିବା ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କର ଉପକାରାର୍ଥେ ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଯାଇଛି, ଯାହାଙ୍କ ଉପରେ ଯୁଗାନ୍ତଗୁଡ଼ିକ ଆସିପହଞ୍ଚିଛି। ଆମେ ଏହା ଭାବୁନାହୁଁ ଯେ ଆମର ବିପଦଗୁଡ଼ିକ ହିବ୍ରୁମାନଙ୍କର ବିପଦଗୁଡ଼ିକଠାରୁ କିଛି କମ୍; ବରଂ ଅଧିକ।” Healthful Living, 280, 281.

ମିଶରରୁ ଉଦ୍ଧାରକୁ ଏଫେସୁସର କଳିସିଆ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ସେହି ଇତିହାସରେ ଏଫେସୁସର କଳିସିଆର ପ୍ରତୀକ ଥିଲେ ଯୋଶୁଆ। ଯେମାନଙ୍କୁ ଦେବତା ମିଶରରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଥିଲେ, ସେମାନେ କ୍ରମାଗତ ଦଶଟି ପରୀକ୍ଷାରେ ବିଫଳ ହେବା ପରେ, ପ୍ରଭୁ ବିଦ୍ରୋହୀମାନଙ୍କୁ ଠାରୁ ଚୁକ୍ତିକୁ ହଟାଇ ଯୋଶୁଆ ଓ କାଲେବଙ୍କୁ ଦେଲେ।

> ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ପ୍ରଭୁ କହୁଛନ୍ତି, “ମୋର ଜୀବନର ଶପଥ, ତୁମେ ମୋର କାନରେ ଯେପରି କହିଛ, ମୁଁ ସେହିପରି ତୁମ ପ୍ରତି କରିବି: ଏହି ଅରଣ୍ୟରେ ତୁମମାନଙ୍କର ମୃତଦେହ ପତିତ ହେବ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେମାନେ ଗଣନା କରାଯାଇଥିଲେ, ତୁମମାନଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସଂଖ୍ୟା ଅନୁସାରେ, କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ ବୟସରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ତାହାଠାରୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ବୟସ୍କ ସମସ୍ତେ, ଯେମାନେ ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ କୁହୁକୁହୁ କରିଛ, ନିଶ୍ଚୟ ତୁମେ ସେହି ଦେଶରେ ପ୍ରବେଶ କରିବ ନାହିଁ, ଯାହାରେ ମୁଁ ତୁମକୁ ବସାଇବା ପାଇଁ ଶପଥ କରିଥିଲି; କେବଳ ଯିଫୁନ୍ନେହର ପୁଅ କାଲେବ ଓ ନୂନର ପୁଅ ଯିହୋଶୂୟ ବ୍ୟତୀତ।” ଗଣନା 14:28–30.

ସିଷ୍ଟର୍ ହ୍ୱାଇଟ୍ ସୂଚନା କରନ୍ତି ଯେ ଯିହୋଶୁଆ ଓ କାଲେବ୍ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି “ଯାହାଙ୍କ ଉପରେ ଜଗତର ଶେଷ ସମୟ ଆସିପହଞ୍ଚିଛି,” ଯେମାନେ “ବଳିଦାନ ଦ୍ୱାରା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ଏକ ଚୁକ୍ତି କରନ୍ତି।”

> “ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଉପରେ ଜଗତର ଶେଷକାଳ ଆସିପହଞ୍ଚ ିଛି, ଆମର ସତର୍କତା ପାଇଁ ଏହି ଇତିହାସ ଲିଖିତ ହୋଇଥିଲା। ଆଜି ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ଜନମାନେ କେତେ ସମୟ ଇସ୍ର ାଏଲର ସନ୍ତ ାନମାନଙ୍କ ଅନୁଭବକୁ ପୁନରାବୃତ୍ତ କରନ୍ତ ି! ସେମାନେ କେତେ ସମୟ ଗୁଙ୍ଗ ୁନାନ୍ତ ି ଓ ଅଭିଯୋଗ କରନ୍ତ ି! ପ୍ର ଭୁ ସେମାନଙ୍କ ୁ ଆଗକୁ ବଢିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ, ସେମାନେ କେତେ ସମୟ ପଛକୁ ହଟନ୍ତ ି! କାଲେବ ଓ ଯିହୋଶୂୟଙ୍କ ପରି ଲୋକ—ବିଶ୍ୱ ସ୍ତ ତା ଓ ଅବିଚଳିତ ଭରସାର ଲୋକ—ନଥିବାରୁ ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ କ୍ଷ ତିଗ୍ର ସ୍ତ ହେଉଛି। ଈଶ୍ୱ ର ଏମିତି ଲୋକଙ୍କ ୁ ଆହ୍ ୱାନ କରନ୍ତ ି, ଯେମାନେ ତାଙ୍କ ର ଆତ୍ମ ାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପାଇଁ ନିଜମାନଙ୍କ ୁ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ସମର୍ପଣ କରିବେ। ଖ୍ର ୀଷ୍ଟ ଓ ମାନବଜାତିର କାରଣ ପବିତ୍ର ୀକୃତ, ଆତ୍ମ -ତ୍ୟ ାଗୀ ଲୋକଙ୍କ ୁ ଦାବି କରେ—ଏମିତି ଲୋକ, ଯେମାନେ ଶିବିରର ବାହାରକୁ ବାହାରି ନିନ୍ଦ ାଭାର ବହନ କରିବେ। ସେମାନେ ବଳବାନ, ସାହସୀ ଲୋକ ହେଉନ୍ତୁ , ମହତ୍ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ

ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ହେଉନ୍ତୁ, ଏବଂ ବଳିଦାନ ଦ୍ୱାରା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ଏକ ଚୁକ୍ତି କରନ୍ତୁ।" Review and Herald, May 20, 1902.

ଯେ ଚୁକ୍ତିଟି ନବୀକୃତ ହୁଏ, ଯିହୋଶୂଆ ଓ କାଲେବଙ୍କ ସହିତ ଚୁକ୍ତି ନବୀକୃତ ହେବା ଦ୍ୱାରା ଯାହାର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ସେହି ଚୁକ୍ତି ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାର ଓ ମହାସମୂହ ସହିତ ଅଟେ। ମୂଳ ଚୁକ୍ତିର ମନୋନୀତ ଜନମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରାଯାଇ ମରୁଭୂମିରେ ମରିବା ପାଇଁ ନିୟୋଜିତ ହେବା ପରେ ଏହା ନବୀକୃତ ହୁଏ। ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ସହିତ ଥିବା ଏହି ଚୁକ୍ତି ସେହି ଏକେଇ ଇତିହାସରେ ସମ୍ପାଦିତ ହୁଏ, ଯେଉଁଥିରେ ପୂର୍ବତନ ଏକ ମନୋନୀତ ଜନସମୁଦାୟ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଏ।

ଏଫେସୁସର ଅର୍ଥ "ଇଚ୍ଛନୀୟ" ଅଟେ, ଏବଂ ଯିହୋଶୂୟ ଓ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ମଣ୍ଡଳୀ ଉଭୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପାଦିତ କାର୍ଯ୍ୟ "ଇଚ୍ଛନୀୟ" ଥିଲା। ଯେତେବେଳେ ଯିହୋଶୂୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରଜାଙ୍କୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ଦେଶରେ ନେଇଗଲେ, ସେ ବିଜୟ କରିବାକୁ ଅଗ୍ରସର ହେଲେ। ପ୍ରଥମ ମୋହର ଏଫେସୁସ ମଣ୍ଡଳୀ ସହ ସମାନ୍ତରାଳ ଭାବେ ଚାଲେ, ଏବଂ ବିଜୟ କରିବାକୁ ଅଗ୍ରସର ହୁଏଥିବା ଏକ ଧଳା ଘୋଡ଼ା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୁଏ। ଏହା ଯିହୋଶୂୟଙ୍କ ପ୍ରତି ଏବଂ ପ୍ରେରିତିକ ମଣ୍ଡଳୀର ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟ ଥିଲା। ପ୍ରଥମ ମୋହର ପ୍ରାଚୀନ ଓ ଆଧୁନିକ ଇସ୍ରାଏଲ—ଉଭୟରେ—ଏଫେସୁସ ମଣ୍ଡଳୀ ସହ ସମାନ୍ତରାଳ ଭାବେ ଚାଲେ।

ସ୍ମିର୍ଣ୍ଣା ଶବ୍ଦଟି "ମୁର" ଶବ୍ଦରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ, ଯାହା ମୃତଦେହକୁ ସଂରକ୍ଷଣ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏଥିବା ଏକ ତେଲ ଥିଲା। ଦ୍ୱିତୀୟ ମୋହରଟି ଏକ ଲାଲ ଘୋଡ଼ା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ପାଏ, ଯାହାକୁ "ଏକ ବଡ଼ ତଲୱାର" ଏବଂ "ଶକ୍ତି" ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯେହେତୁ ସେ "ପୃଥିବୀରୁ ଶାନ୍ତି" କେଢ଼ି ନେବ, ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଇତିହାସରେ ମନୁଷ୍ୟମାନେ "ପରସ୍ପରକୁ ହତ୍ୟା କରିବେ।" ଦ୍ୱିତୀୟ ମୋହରଟି ସ୍ମିର୍ଣ୍ଣାର କଳିସିଆ ସହ ସମାନ୍ତରାଳ ଭାବେ ଚାଲେ, ଏବଂ ଏହା ସେହି ଅଧିକାରକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ ଯାହା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯାହା ତାଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପରାଜିତ କରିବା ଏବଂ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲା। ଏହା ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ କଳିସିଆ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଯୁଗରେ ଏବଂ ବିଚାରକମାନଙ୍କ ଇତିହାସରେ ମଧ୍ୟ ପୂରଣ ହୋଇଥିଲା। ଉଭୟ ଇତିହାସରେ ଈଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ବାହାରର ଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ତାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯୁଦ୍ଧ ଓ ମୃତ୍ୟୁ ଆଣିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ। ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ କଳିସିଆରେ ସେହି ଯୁଦ୍ଧର ପ୍ରେରଣା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଧର୍ମକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବାରୁ ଉଦ୍ଭବ ହୋଇଥିଲା, ଯାହା ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଏଫିସସ୍ ଯୁଗରେ, ସୁସମାଚାରକୁ ପୃଥିବୀକୁ ବହନ କରୁଥିବାବେଳେ, ଅଜେୟ ଥିଲା। ବିଚାରକମାନଙ୍କ ଯୁଗରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ପ୍ରେରଣା ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଏଫିସସ୍ ଯୁଗର ଆଧାରରେ ଥିଲା, ଯେଉଁଠାରେ ଈଶ୍ୱର ମିଶର ଉପରେ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସେହି ସମସ୍ତ ଜାତିମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିଜ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଯିହୋଶୂୟଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଜୟ କରାଯାଇଥିଲା। ଦ୍ୱିତୀୟ ମୋହରଟି ପ୍ରାଚୀନ ଏବଂ ଆଧୁନିକ ଉଭୟ ଇସ୍ରାଏଲରେ ସ୍ମିର୍ଣ୍ଣାର କଳିସିଆ ସହ ସମାନ୍ତରାଳ ଭାବେ ଚାଲେ।

ପେର୍ଗାମୋସର ଅର୍ଥ ହେଉଛି "ଦୁର୍ଗୀକୃତ କୋଟ," ଏହିପରି ଏହା ଜଣେ ରାଜାଙ୍କର କୋଟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ତୃତୀୟ ମୁଦ୍ରା ପେର୍ଗାମୋସ ସହ ସମାନାନ୍ତର ଭାବେ ଚାଲେ ଏବଂ ସେହି ଇତିହାସକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେଉଁଠାରେ ମାନବୀୟ ବିଚାର ପୃଥିବୀର ରାଜାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଚାରଙ୍କ ବିରୋଧରେ କାର୍ଯ୍ୟକରିତ ହୁଏ। ଏହିପରି, "ଗହୁଁ," "ଜଉ," "ତେଲ" ଏବଂ "ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ"କୁ ତୋଳୁଥିବା "ଦୁଇ" ତୁଳା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ "ମାପ," କିମ୍ବା "ବିଚାର," ରାଜସିକ ମାନବୀୟ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯାହା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଚାର ସହିତ ତୁଳନାରେ ସଦା ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ। ସ୍ମରଣ କରନ୍ତୁ, ଏକ ସତ୍ୟନିଷ୍ଠ ମାପ କିମ୍ବା ଏକ ସତ୍ୟନିଷ୍ଠ ତୋଳା ପାଇଁ ଦୁଇଟି ତୁଳାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ। ଦୁଇଟି ତୁଳା ଅସମାନ ବିଚାରକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

"ଜୌ" ହେଉଛି ପାସ୍ ଓଭର ଉତ୍ସବର "ପ୍ରଥମ ଫଳ" ନିବେଦନର ଏକ ପ୍ରତୀକ, "ଗହମ" ହେଉଛି ପେନ୍ତେକୋଷ୍ଟ ଉତ୍ସବର "ଦୁଇଟି ଦୋଳନ ରୁଟି" ନିବେଦନର ଏକ ପ୍ରତୀକ। "ତେଲ" ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ଏକ ପ୍ରତୀକ ଏବଂ "ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ" ହେଉଛି ଶିକ୍ଷା।ସିଦ୍ଧାନ୍ତର ଏକ ପ୍ରତୀକ। ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ସମୟରେ ପର୍ଗାମସ ହେଉଛି ଇସ୍ରାଏଲର ସେହି ସମର୍ପଣପରାୟଣ ରାଜାମାନଙ୍କର କାଳ, ଯେଉଁମାନେ ପାସ୍ ଓଭରରୁ ପେନ୍ତେକୋଷ୍ଟ ଋତୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହୋଇଥିବା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପାସନା-ପ୍ରଣାଳୀ ଉପରେ ବିଚାର ଆଣିଥିଲେ। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟର ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ "ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ" ଓ "ତେଲ"

ଦ୍ୱ ାରା ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ପ୍ର ାଚୀନ ଏବଂ ଆଧୁନିକ—ଉଭୟ ଇସ୍ର ାଏଲରେ—ପର୍ଗାମସ ମଣ୍ଡ ଳୀ ସେହି କାଳ ଯେତେବେଳେ ଶୟତାନ ସ୍ମୁର୍ନା ଦ୍ୱ ାରା ପ୍ର ତିନିଧିତ ଇତିହାସରେ ରକ୍ତ ପାତ ମାଧ ମରେ ଯାହା ସେ କରିପାରିନଥିଲା, ତାହା ସାଧନ କରିବାକୁ ପ୍ର ୟାସ କରେ। ପର୍ଗାମସରେ ଶୟତାନ ସ୍ମୁର୍ନାରେ ପ୍ର ତିନିଧିତ ରକ୍ତ ପାତ ଦ୍ୱ ାରା ନୁହେଁ, ବରଂ ସମର୍ପଣ ଦ୍ୱ ାରା ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କ ୁ ଓ ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ସତ୍ୟ କୁ ଧ୍ୱ ଂସ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟ ା କରିଥିଲା। ପ୍ର ାଚୀନ ଇସ୍ର ାଏଲର ରାଜାମାନଙ୍କ ର ସମର୍ପଣ ଆଧୁନିକ ଇସ୍ର ାଏଲରେ କନ ସ୍ଟ ାଣ୍ଟ ିନଙ୍କ ସମର୍ପଣର ଏକ ପ୍ର ତିରୂପ ଅଟେ।

ଥ୍ୟାତୀରାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି "ପଶ୍ଚାତ୍ତାପର ବଳି", ଏବଂ ଏହା ସେହି ସହିଦତ୍ୱର ଆତ୍ମାକୁ ସୂଚିତ କରେ, ଯାହା ଈଶ୍ୱର ନିଜ ନାମର କାରଣରେ ବଧ ହୋଇଥିବା ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି। ପଶ୍ଚାତ୍ତାପର ବଳି ଦାନିଏଲ, ଶଦ୍ରକ, ମେଶକ ଏବଂ ଅବେଦ୍ନଗୋଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସତରି ବର୍ଷର ବନ୍ଦୀଜୀବନ ସମୟରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଥିବା ପରି, କଠୋର ପରିସ୍ଥିତିରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସେବା କରିବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛୁକତାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ; ଏବଂ ଏହା ଭାଲ୍ଡେନ୍ସିୟମାନେ, ହ୍ୟୁଗେନଟମାନେ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ବଳିକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେମାନେ ବାର ଶତ ଷଷ୍ଠି ବର୍ଷର ଇତିହାସ ସମୟରେ ପାପାଲ ଅଧିକାରୀତ୍ୱ ଦ୍ୱାରା ଯନ୍ତ୍ରଣାଭୋଗ କରିଥିଲେ, କାରାବନ୍ଦ ହୋଇଥିଲେ, ଅପବାଦିତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ବଧ ହୋଇଥିଲେ। ଚତୁର୍ଥ ମୁଦ୍ରା ଥ୍ୟାତୀରା ମଣ୍ଡଳୀ ସହ ସମାନ୍ତରାଳ ଭାବେ ଚାଲେ ଏବଂ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରାଚୀନ ବାବିଲୋନର ନିର୍ଯାତନା ଏବଂ ଆଧୁନିକ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆଧୁନିକ ବାବିଲୋନର ନିର୍ଯାତନାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଉଭୟ ବନ୍ଦୀତ୍ୱର ଇତିହାସ ପ୍ରଥମେ ସତ୍ୟରୁ ଏକ ପତନକୁ ଆବଶ୍ୟକ କରିଥିଲା, ଯାହାକି ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜାମାନେ ଏବଂ ସମ୍ରାଟ କନ୍ଷ୍ଟାଣ୍ଟିନ ସାଧନ କରିଥିଲେ। ଉଭୟେ ଥ୍ୟାତୀରା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଏକ କାଳପର୍ଯ୍ୟାୟ ପାଇଁ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ।

ସାର୍ଦ୍ଦୀଙ୍କର ନାମ ଧାରଣ କରିବାର ଦାବି ସହିତ ସମନ୍ୱୟ ରଖିବା ପରି କୌଣସି ଅର୍ଥ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସେହି ଦାବିଟି ଏକ ମିଥ୍ୟା। ଶେଖିନାଙ୍କର ଉପସ୍ଥିତି ଦ୍ୱିତୀୟ ମନ୍ଦିରରେ କେବେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇନଥିଲା। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଉପସ୍ଥିତି ସାର୍ଦ୍ଦୀଙ୍କ ଇତିହାସରେ କେବେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇନଥିଲା। ଅନ୍ଧକାର ଯୁଗର ସଂସ୍କାର ମୂଳତଃ ଏକ ପଦକ୍ଷେପ ଆଗକୁ ଏବଂ ଦୁଇ ପଦକ୍ଷେପ ପଛକୁ ଯିବାର ଏକ ଧାରା ଥିଲା। ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ସଂସ୍କାର ଆନ୍ଦୋଳନରେ ସାର୍ଦ୍ଦୀଙ୍କ ଇତିହାସ ଯେ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କରିବାକୁ ଥିଲା, ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ କେବେ ଚୂଡ଼ାନ୍ତରୂପେ ସମାପ୍ତ ହୋଇନଥିଲା।

ଫିଲାଦେଲଫିଆର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଭ୍ରାତୃପ୍ରେମ, ଏବଂ ଯଦି ଆପଣ ପ୍ରଥମେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ ନ କରନ୍ତି, ତେବେ ନିଜ ଭାଇଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିବା ଅସମ୍ଭବ।

> ଯଦି କେହି କହେ, ମୁଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରେ, ଏବଂ ନିଜ ଭାଇଙ୍କୁ ଘୃଣା କରେ, ତେବେ ସେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ; କାରଣ ଯେ ନିଜ ଚକ୍ଷୁରେ ଦେଖିଥିବା ନିଜ ଭାଇଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରେ ନାହିଁ, ସେ କିପରି ଅଦୃଶ୍ୟ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିପାରିବ? ଏବଂ ଏହି ଆଜ୍ଞା ଆମେ ତାଙ୍କଠାରୁ ପାଇଛୁ, ଯେ ଯିଏ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରେ, ସେ ନିଜ ଭାଇଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରେମ କରୁ। ୧ ଯୋହନ ୪:୨୦, ୨୧।

ଫିଲାଦେଲଫିଆ ସେହି କଳିସିଆକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭଲପାଏ; ଏହି କାରଣରୁ ଫିଲାଦେଲଫିଆ ବିରୁଦ୍ଧରେ କୌଣସି ନିନ୍ଦା କିମ୍ବା ତିରସ୍କାର ଉଚ୍ଚାରିତ ହୋଇନାହିଁ।

> ଏବଂ ଫିଲାଦେଲଫିଆର ମଣ୍ଡ ଳୀର ଦୂତଙ୍କ ୁ ଲେଖ; ଯିଏ ପବିତ୍ର , ଯିଏ ସତ୍ୟ , ଯାହାଙ୍କ ପାଖରେ ଦାଉଦଙ୍କ ର ଚାବି ଅଛି, ଯିଏ ଖୋଲନ୍ତ ି ଏବଂ କୌଣସି ମଣିଷ ବନ୍ଦ କରିପାରେ ନାହିଁ, ଏବଂ ବନ୍ଦ କରନ୍ତ ି ତେବେ କୌଣସି ମଣିଷ ଖୋଲିପାରେ ନାହିଁ, ସେ ଏହି କଥାମାନ କହୁଛନ୍ତ ି; ମୁଁ ତୁମର କାର୍ଯ୍ୟ ମାନ ଜାଣେ: ଦେଖ, ମୁଁ ତୁମ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ଖୋଲା ଦ୍ୱ ାର ରଖିଛି, ଏବଂ କୌଣସି ମଣିଷ ତାହାକୁ ବନ୍ଦ କରିପାରିବ ନାହିଁ; କାରଣ ତୁମର ଅଳ୍ପ ଶକ୍ତ ି ଅଛି, ତଥାପି ତୁମେ ମୋର ବାକ୍ୟ ପାଳନ କରିଛ, ଏବଂ ମୋର ନାମ ଅସ୍ୱ ୀକାର କରିନାହିଁ। ଦେଖ, ମୁଁ ଶୟତାନଙ୍କ ର ସମାଜଗୃହର ସେମାନଙ୍କ ୁ—ଯେମାନେ ନିଜକୁ ଯିହୂଦୀ ବୋଲି କହନ୍ତ ି, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ତାହା ନୁହନ୍ତ ି, ବରଂ ମିଥ୍ୟ । କହନ୍ତ ି—ଏମିତି କରିବି ଯେ ସେମାନେ ଆସି ତୁମର ପାଦପଦ୍ମରେ ନମସ୍କ ାର କରିବେ, ଏବଂ ଜାଣିବେ ଯେ ମୁଁ ତୁମକୁ ପ୍ରେ ମ କରିଛି। କାରଣ ତୁମେ ମୋର ସହିଷ୍ଣୁତାର ବାକ୍ୟ ପାଳନ କରିଛ, ତେଣୁ ମୁଁ ମଧ ତୁମକୁ ସେହି ପରୀକ୍ଷ ାର ଘଣ୍ଟ ାରୁ ରକ୍ଷ ା କରିବି, ଯାହା ପୃଥିବୀରେ ବାସ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ୁ ପରୀକ୍ଷ ା କରିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତ ଜଗତ ଉପରେ ଆସିବ। ଦେଖ, ମୁଁ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଛି: ତୁମ ପାଖରେ ଯାହା ଅଛି, ତାହା ଦୃଢ଼ଭାବେ ଧରି ରଖ, ଯେଣୁ କେହି

ତୁମର ମୁକୁଟ ନେଇନପାରେ। ଯେ ଜୟୀ ହୁଏ, ତାହାକୁ ମୁଁ ମୋର ଇଶ୍ୱ ରଙ୍କ ମନ୍ଦ ିରରେ ଏକ ସ୍ତ ମ୍ଭ କରିଦେବି, ଏବଂ ସେ ଆଉ କେବେ ବାହାରକୁ ଯିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ମୁଁ ତାଙ୍କ ଉପରେ ମୋର ଇଶ୍ୱ ରଙ୍କ ର ନାମ, ଏବଂ ମୋର ଇଶ୍ୱ ରଙ୍କ ର ସହରର ନାମ, ଅର୍ଥାତ୍ ନୂତନ ଯିରୁଶାଲେମର ନାମ, ଯାହା ମୋର ଇଶ୍ୱ ରଙ୍କ ପାଖରୁ ସ୍ୱ ର୍ଗରୁ ଅବତରଣ କରେ, ଲେଖିଦେବି; ଏବଂ ମୋର ନୂତନ ନାମ ମଧ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଲେଖିଦେବି। ପ୍ର କାଶିତ ବାକ୍ୟ 3:7–12.

ଫିଲାଦେଲଫିଆକୁ "ଦାଉଦଙ୍କ ଚାବି" ଦିଆଯାଇଛି, ଏବଂ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ଫିଲାଦେଲଫିୟ ଇତିହାସରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦାଉଦଙ୍କ ପୁତ୍ର ଦିଆଯାଇଥିଲେ, ଯିଏ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗାର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ—ପ୍ରଥମ ଓ ଶେଷକୁ—ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି। ସେହି ଚାବି "ଇତିହାସବାଦ"ର ପଦ୍ଧତିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ଶେଷରେ ଫିଲାଦେଲଫିୟ ମଣ୍ଡଳୀ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଯୁଗରେ, ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ସ୍ୱୟଂ ରଚୟିତା ହିଁ ସେହି ଚାବି ଥିଲେ। ମିଲରାଇଟ ଇତିହାସରେ ଫିଲାଦେଲଫିୟ ମଣ୍ଡଳୀ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଯୁଗରେ ୱିଲିୟମ୍ ମିଲରଙ୍କୁ ସେହି ଚାବି ଦିଆଯାଇଥିଲା। ସେହି ଦୁଇଟି ଇତିହାସରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ବ୍ୟବହାର କଲେ ଯେହେତୁ ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନେ ବୋଲି ଭାବୁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ତେଣୁ ନୁହେଁ। ମିଲର ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟମାନଙ୍କ ସହିତ ବ୍ୟବହାର କଲେ, ଯେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଆତ୍ମିକ ଯିହୁଦୀ ବୋଲି ଭାବୁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ତେଣୁ ନୁହେଁ।

ଯାହାର କାନ ଅଛି, ସେ ଶୁଣୁ, ଆତ୍ମା ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କୁ କ'ଣ କହୁଛନ୍ତି। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 3:13।

ଲାଓଦିକିଆର ଅର୍ଥ ହେଉଛି "ବିଚାରିତ ଜନସମୂହ," ଏବଂ ଲାଓଦିକିୟମାନେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସମୟକାଳର ଯିହୁଦୀମାନେ, ଅବଶେଷରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ 70ରେ ଯେରୁଶାଲେମର ଧ୍ୱଂସ ସମୟରେ ବିଚାରିତ ହେଲେ। ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦର ଚୂଡାନ୍ତ ବିଚାର ରବିବାର-ଆଇନ ସଙ୍କଟରେ ଘଟେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ 1844 ମସିହାର ବସନ୍ତକାଳରେ ପ୍ରଥମ ଦୂତର ବାର୍ତ୍ତାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କଲାବେଳେ ନିଜ ବିଚାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଲେ, ଏବଂ ପରେ ଦିବ୍ୟ ଭାବେ ବାବିଲନର କନ୍ୟାମାନେ ବୋଲି ଘୋଷିତ ହେଲେ। ସେହି ପତିତ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟମାନେ ତଦନ୍ତମୂଳକ ବିଚାରର ଶେଷ ଦିନମାନରେ ଲାଓଦିକିୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିବାଦର ପ୍ରତୀକରୂପ ଅଟନ୍ତି।

ଏବେ ଆମେ ମୂଳତଃ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ସାତଟି କଲିସିୟାକୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ପ୍ରତୀକ ଭାବେ କିପରି ଯଥାର୍ଥରୂପେ ବୁଝିବାଯୋଗ୍ୟ ଏବଂ ପରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଭାବେ କିପରି ପ୍ରୟୋଗ କରିବାଯୋଗ୍ୟ, ସେହି ବିଭିନ୍ନ ଉପାୟମାନଙ୍କୁ ସାରଗର୍ଭରେ ପର୍ଯ୍ୟାଲୋଚନା କରିସାରିଛୁ। କିନ୍ତୁ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ନିୟମମାନଙ୍କର ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ହିଁ ବୁଝିବା ଏବଂ ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ, "ଯେଗୁଡ଼ିକ ଆମକୁ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଛି।"

ସାତଟି ଚର୍ଚ୍ଚଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେ ସନ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେଗୁଡ଼ିକ ଯୋହନ ସେହି ସନ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକ ଲେଖିବା ସମୟରେ ଅସ୍ତିତ୍ୱରେ ଥିବା ସେହି ସାତଟି ଚର୍ଚ୍ଚଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ସନ୍ଦେଶ ଥିଲା। ସାତଟି ଚର୍ଚ୍ଚଙ୍କ ପ୍ରତି ସନ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକ ଇତିହାସର ସମଗ୍ର ପରିଧିରେ ସମସ୍ତ ଚର୍ଚ୍ଚମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଓ ସତର୍କବାଣୀ ପ୍ରଦାନ କରେ। ସାତଟି ଚର୍ଚ୍ଚଙ୍କ ପ୍ରତି ସନ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକ ଇତିହାସର ସମଗ୍ର ପରିଧିରେ ପୃଥକ ପୃଥକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଓ ସତର୍କବାଣୀ ପ୍ରଦାନ କରେ। ସାତଟି ଚର୍ଚ୍ଚ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ସମୟରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଜଗତର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଧର୍ମର ଇତିହାସକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ସାତଟି ଚର୍ଚ୍ଚ ମୋଶାଙ୍କ ସମୟରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ 70 ମସିହାରେ ଯିରୁଶାଲେମର ବିନାଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ଇତିହାସକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ପ୍ରଥମ ଚାରିଟି ଚର୍ଚ୍ଚ ଓ ଶେଷ ତିନିଟି ଚର୍ଚ୍ଚ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପାର୍ଥକ୍ୟକୁ ଚିହ୍ନଟ କରି, ସାତଟି ଚର୍ଚ୍ଚଙ୍କୁ ଅନୁଭୂତ ଓ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇପାରେ।

ଆମେ ଚିହ୍ନଟ କରୁଥିବା ବିବିଧ ଛଅଟି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ପ୍ରୟୋଗମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ, ସେହି ଏକେଇ ପ୍ରୟୋଗମାନେ ସାତଟି ମୁଦ୍ରାରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ପାଇଛନ୍ତି।

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଏହି ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଆଲୋଚନା କରିବୁ।